

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การนำเสนอภาพกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ปี พ.ศ. 2550” เนื่องด้วยภาพยนตร์ในปีนี้เป็นปีที่จัดว่ามีภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายมากที่สุด ทำให้ขอบเขตของการวิจัยจะมุ่งศึกษาตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยเป็นหลัก และได้มีการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์รวมทั้งกลุ่มชายรักชายมาประกอบในการวิเคราะห์อีกด้วย เพื่อให้ผลการวิจัยที่ได้นั้นครอบคลุมถึงประเด็นที่จะวิจัย อันได้แก่ การนำเสนอบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยมีลักษณะใด เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น และตัวละครชายรักชาย รวมถึงภาพยนตร์ที่มีการสื่อความหมายว่าอย่างไร ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะมาจากการวิเคราะห์เนื้อหาของภาพยนตร์ทั้ง 22 เรื่อง การสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ และกลุ่มชายรักชายในแต่ละประเภท (เกย์ กะเทย กะเทยแปลงเพศ) ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้แสดงผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ โดยจัดอยู่ในภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก ตัวละครรอง และตัวละครเสริม ดังนี้

1. วิเคราะห์บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550
2. แสดงการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550
3. วิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทยปี พ.ศ. 2550

ในการวิเคราะห์ตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ชายรักชาย ผู้วิจัยได้แบ่งภาพยนตร์ออกเป็น 3 ประเภทด้วยกัน ดังนี้

1. ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครหลัก จำนวน 9 เรื่อง ได้แก่ รักแห่งสยาม, หอแก้วแตก, Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ, โกยเถอะเกย์, ตี๊ดสู้ฟุด, คู่แสด, เพื่อน...กูรักมึงวะ, รักไม่จำกัดนิยาม และสวຍลากไต้
2. ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครรอง จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ อีสัม สมหวัง, ชุมทางรถไฟ และลิขิตรักขาดใจแม่
3. ภาพยนตร์ที่มีชายรักชายเป็นตัวละครเสริม จำนวน 10 เรื่อง ได้แก่ ไปงกลางสะดัง ลำซิ่งสายหน้า, ก่อนบ้าย เดอะมูฟวี่, ออ 3 ศอก 2 กำปั้น, ครอบครัวตัวดำ, คนหิวหิว, วิดีโอคลิป, บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2, ยังไงก็รัก, กล้า หยุด โลก และอสุจิก

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ มีจำนวน 9 เรื่องด้วยกัน คือ

1. รักแห่งสยาม
2. เพื่อน...กูรักมึงวะ
3. Me...Myself ขอให้รักจงเจริญ
4. โกยเถอะเกย์
5. ตัดสู้ฟุด
6. หอแต่ัวแตก
7. คู่แสด
8. รักไม่จำกัดนิยาม
9. สวยลากไส้

1. ภาพยนตร์เรื่อง “รักแห่งสยาม” (Love of Siam)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยามพบว่าตัวละครชายรักชายจำนวน 2 ตัว คือ โต้งและมิว โดยตัวละครทั้งสองเป็นตัวละครหลัก และมีอาชีพเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งจากการศึกษาภาพยนตร์เรื่องนี้สามารถแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ในภาพยนตร์จะพบว่าตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลัก คือ โต้งและมิว ซึ่งทั้งสองเป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย โดยจะมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดเป็นผู้ชายทั่วไปนิสัยและอารมณ์ก็จะเหมือนคนทั่วไปที่มีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันไป เช่น โต้งเป็นคนร่าเริง มิวเป็นคนขี้อาย เรียบร้อย เก็บตัว ส่วนปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย พบว่าครอบครัวและคนรอบข้างของตัวละครทั้งสองรับไม่ได้เมื่อรู้ว่าเป็นเกย์ แต่สุดท้ายก็พยายามทำความเข้าใจและยอมรับได้ในระดับหนึ่ง

การสื่อความหมายของตัวละคร

ตัวละครชายรักชาย คือ ไต้งและมิว ที่มีลักษณะเหมือนกับผู้ชายนั้น ทำให้คนทั่วไปในสังคมจะไม่ทราบได้เลยว่าพวกเขาเป็นเกย์ เพราะไม่ได้มีลักษณะใดที่บ่งชี้ได้นอกจากการสนิยมทางเพศที่ชอบผู้ชายด้วยกัน ซึ่งจะมีความขัดแย้งกับตัวละครชายรักชายที่เคยพบในภาพยนตร์ที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชายที่ต้งต้ง มีจริต พูดจาจีบปากจีบคอ แต่งหน้าทาปาก เป็นต้น แสดงให้เห็นว่าชายรักชายในสังคมไทยนั้นมีหลากหลายบุคลิกหลากหลายลักษณะ ไม่จำเป็นว่าชายรักชายจะต้องต้งต้งเสมอไป ซึ่งแม้ว่าบุคลิกใดบุคลิกหนึ่งจะบ่งบอกว่าเป็นชายรักชาย แต่ก็ไม่สามารถครอบคลุมหรือนิยามถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยได้ทั้งหมด

ด้านครอบครัวและคนรอบข้าง พบว่าครอบครัวของไต้งและเพื่อนสนิทของมิวนั้นยอมรับไม่ได้ที่เป็นเกย์เนื่องจากมีความคาดหวังกับตัวละครชายรักชาย ทั้งจากแม่ไต้งและหญิง (เพื่อนสนิทของมิว) แต่สุดท้ายก็รับได้ในระดับหนึ่ง ซึ่งเปรียบเหมือนกับสังคมไทยที่คนบางกลุ่มยังคงยอมรับชายรักชายไม่ได้ และกลุ่มที่รับได้ก็เป็นเพียงแค่ระดับหนึ่งเท่านั้น นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังนำเสนอในแง่มุมมองของการค้นหาตัวตนหรืออัตลักษณ์ การยอมรับในตัวเอง การเปิดเผยตัวเองสู่สังคม และมุมมองความรักของกลุ่มชายรักชายว่าในสังคมไทยไม่ได้มีความรักระหว่างหญิงชายเท่านั้น แต่ในสังคมไทยยังมีความรักระหว่างชายกับชายอีกด้วย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์นั้นหลักการวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงเรื่อง ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวรัก-ชีวิต เป็นเรื่องราวความรักความสัมพันธ์ของเด็กชายสองคนที่มีความผูกพันและความรักระหว่างชายกับชาย
2. แก่นเรื่อง ต้องการจะบอกว่าในสังคมไทยมีความรักหลายรูปแบบ และความรักแบบชายรักชายก็จัดเป็นความรักอีกรูปแบบหนึ่งที่มีอยู่จริง
3. สถานที่ ฉากหรือสถานที่สำคัญของเรื่อง คือ สยามสแควร์ ซึ่งเป็นพื้นที่ของวัยรุ่นที่มีความเป็นวิถีชีวิตวัยรุ่นอย่างแท้จริง สถานที่แห่งนี้ได้แสดงความเป็นตัวเองของวัยรุ่นออกมา รู้สึกได้ปลดปล่อย มีอิสระทางความคิดและการแสดงออก โดยพวกเขาได้จัดวางให้ตัวเองอยู่ในโลกจินตนาการโดยปราศจากกฎเกณฑ์หรือกรอบที่ผู้ใหญ่ได้ตั้งไว้ ซึ่งเป็นสถานที่ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ใช้เพื่อสะท้อนถึงพื้นที่ของกลุ่มชายรักชายว่า สยามสแควร์เปรียบเสมือนพื้นที่ที่กลุ่มชายรักชายปรารถนา และเป็นพื้นที่ที่มีความเป็นวิถีชีวิตของตนเอง มีอิสระ ได้ปลดปล่อยและสามารถเปิดเผยตัวเองได้โดยปราศจากกรอบบรรทัดฐานแห่งการยอมรับของสังคมที่ได้วางไว้ เป็นสถานที่ซึ่งที่ไม่มีคำว่าถูกหรือผิด ไม่มีที่นี้หรือที่อื่น ไม่มีการแบ่งแยกหรือความแตกต่าง

4. มุมมองด้านความรัก ในภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอมุมมองความรักที่เกิดจากความผูกพันกันในสมัยเด็กและต้องพลัดพรากจากกัน จนกระทั่งได้มาพบกันเมื่อโตขึ้น ซึ่งช่วงเวลาที่ตั้งย้ายบ้านไปและได้กลับมาพบกับมิวอีกครั้งที่สยามสแควร์ ทำให้ทั้งสองรับรู้ได้ว่าความผูกพันในครั้งอดีตก่อให้เกิดความรักขึ้นในตอนโต แต่เมื่อประสบกับความผิดหวังของครอบครัว ประกอบกับคนรอบข้างที่มองความรักในแบบนี้ว่าเป็นเรื่องประหลาด ไม่เป็นไปตามกรอบของสังคมที่ยึดความรักแบบชาย-หญิง คือ ความถูกต้อง ส่งผลให้โต้งและมิวเลือกที่จะปิดบัง ซ่อนเร้นความรักไว้ และเดินทางทางกรอบที่สังคมยอมรับแทนเพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับตนเอง ครอบครัวและคนรอบข้าง

5. ปัจจัยการเลี้ยงดูจากครอบครัว ครอบครัวโต้งมีแม่เป็นเสาหลักของบ้านเพราะพ่อได้กลายเป็นคนอ่อนแอจากการที่พี่สาวหายตัวไป โต้งจึงถูกเลี้ยงดูโดยแม่ตลอดมาทำให้โต้งมีการเลียนแบบพฤติกรรมแม่ ส่วนมิวนั้นก็เช่นกันถูกเลี้ยงดูโดยอาม่ามาตั้งแต่เด็กเพราะพ่อแม่เสียชีวิต ทำให้มิวเอาอย่างอาม่าคือ เลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงมา

สรุป ภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยามเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพตัวละครชายรักชายในรูปแบบของเกย์ที่มีลักษณะเหมือนคนทั่วไปในสังคมซึ่งเป็นภาพของชายรักชายที่แตกต่างออกไป และเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ยังเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า ในสังคมไทยยังมีความรักในหลากหลายรูปแบบ และหนึ่งในนั้นก็คือความรักแบบชาย-ชายที่จัดเป็นความรักอีกประเภทหนึ่งในสังคมไทย ทั้งนี้ ยังได้แสดงถึงการตัดสินใจในด้านความรักของตัวละครภายใต้เงื่อนไขการดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมไทยอีกด้วย

2. ภาพยนตร์เรื่อง “เพื่อน....กูรักมึงวะ” (Bangkok Love Story)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องเพื่อนกูรักมึงวะพบว่าตัวละครชายรักชายจำนวน 5 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 2 ตัว ตัวละครรอง 1 ตัว และตัวละครเสริม 2 ตัว ดังนี้

- ตัวละครที่ 1 เมฆ มีอาชีพเป็นมือปืน เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย
- ตัวละครที่ 2 อีฐ มีอาชีพเป็นตำรวจ เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย
- ตัวละครที่ 3 ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นตำรวจและเป็นเพื่อนของอีฐ เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย
- ตัวละครที่ 4 ไม่ทราบชื่อ ชายที่มาซื้อบริการทางเพศกับหมอก เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายในเรื่องนี้พบว่า ตัวละครทั้ง 4 เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชายทั้งหมด ซึ่งมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดที่คล้ายคลึงกัน คือ มีลักษณะเหมือนผู้ชายทั่วไป นิสัยและอารมณ์แตกต่างกันไปตามตัวละครแต่ละตัวจะเหมือนกับคนทั่วไป ไม่ได้มีอารมณ์รุนแรงหรือแปรปรวน พฤติกรรมและวสนิยมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน ปฏิกริยาของแม่กับหมอกที่มีต่อเมฆ และปฏิกริยาของแฟนสาวอิฐ คือ รับไม่ได้และแสดงอาการรังเกียจและดูถูกเหยียดหยาม

การสื่อความหมายของตัวละคร

ภาพยนตร์ต้องการสื่อว่ากลุ่มชายรักชายมีลักษณะเหมือนกับคนทั่วไปในสังคม เพียงแต่มีวสนิยมทางเพศที่แตกต่างกันคือ ชอบผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ซึ่งเมื่อชายรักชายกลุ่มนี้อยู่ในสังคมเราจะไม่สามารถทราบได้ว่าพวกเขาเป็นเกย์ ในด้านอาชีพนั้นพบว่ามีความแตกต่างกับอาชีพที่มักพบเห็น คือ ส่วนมากกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจะมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม ความบันเทิง และแฟชั่น แต่ในเรื่องนี้เมฆเป็นมือปืน อิฐเป็นตำรวจ และเพื่อนของอิฐก็เป็นตำรวจ ซึ่งเป็นอาชีพที่บ่งบอกถึงความเป็นชาย แข็งแกร่ง บึกบึน ส่วนปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายนั้นแสดงให้เห็นว่าสังคมไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชาย และคนละแวกบ้านแสดงอาการรังเกียจ ดูถูกเหยียดหยามกลุ่มชายรักชายอีกด้วย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์นั้นมีหลักในการวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงเรื่อง ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องราวความรักที่มั่นคงของชายสองคน ที่เป็นรักแบบจริงจัง ไม่ฉาบฉวย ทั้งยังได้สะท้อนปัญหาสังคมกับการเป็นเอดส์ในหมู่เกย์ ซึ่งโครงเรื่องได้สะท้อนให้เห็นว่าความรักแบบชายรักชายนั้นมีอยู่จริง และมีความรักแท้ในหมู่เกย์ ไม่ได้มีแต่พวกรักสนุกเท่านั้น

2. แก่นเรื่อง ต้องการสื่อถึงความรักของชายรักชายว่ามีอยู่จริงในสังคมไทย

3. สถานที่ สถานที่ดำเนินเรื่องในภาพยนตร์ คือ กรุงเทพฯ โดยผู้กำกับภาพยนตร์ต้องการสื่อให้เห็นว่ากรุงเทพฯ เป็นที่ที่เกิดเรื่องราวความรักของชายรักชาย เหมือนเป็นจุดเล็ก ๆ ที่เกิดขึ้นกลางเมืองหลวงแต่ก็มีความสำคัญ กรุงเทพฯ แม้จะเป็นเมืองที่เล็กแต่ก็ถือว่าเป็นเมืองหลวง

และเป็นจุดศูนย์กลางที่สำคัญของประเทศไทย เปรียบประหนึ่งความรักของชายกับชายที่แม้จะเป็นจุดเล็ก ๆ จุดหนึ่งในสังคมแต่ก็เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่เช่นกัน

ทั้งนี้ ฉากที่ถือว่าเป็นจุดน่าสนใจของเรื่องคือ ฉากรัก ซึ่งเป็นฉากที่เมฆและอิฐได้แสดงความรักที่มีต่อกัน เช่น ดาดฟ้าที่มีสถานีรถไฟฟ้าแล่นผ่าน และหน้าบ้านของเมฆ ซึ่งทั้งสองสถานที่นี้เรียกได้เป็นสถานที่ที่กลางแจ้ง ไม่มีมิดชิด และเป็นที่สาธารณะแม้จะเป็นในเวลากลางวัน ซึ่งตรงกันข้ามกับความสัมพันธ์แบบชายรักชายในสังคมไทยที่ยังไม่เปิดเผย ไม่เป็นที่ยอมรับ ต้องปิดบัง มีเพียงพื้นที่เล็ก ๆ ที่ให้กลุ่มชายรักชายได้ยืนอยู่ ซึ่งฉากรักที่ปรากฏในเรื่องนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายนั้นปรารถนาที่จะมีความรักแบบเปิดเผย ไม่ต้องปกปิด หรือซ่อนเร้น ต้องการที่จะมีความรักที่เท่าเทียมแบบความรักของชาย-หญิงที่สามารถเปิดเผยต่อสาธารณะได้

4. มุมมองความรัก ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องราวความรักของชายรักชายในอีกมุมมองหนึ่งที่แตกต่างออกไป คือ โดยปกติทั่วไปแล้วภาพยนตร์จะนำเสนอความรักของชายรักชายในด้านลบ คือ เป็นความรักที่ไม่สมหวัง ไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ หรือโคกนาฏกรรมความรักของคู่เกย์ เป็นต้น แต่เรื่องกลับเป็นเรื่องราวความรักแบบจริงจัง เป็นรักแท้ของชายรักชาย ซึ่งต้องการจะสื่อให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายไม่ได้มีแต่ความรักแบบรักสนุกเท่านั้น แต่ยังมีความรักที่มั่นคงอยู่อีกด้วย ถึงแม้จะพบกับอุปสรรคมากมาย เช่น ความแตกต่างด้านอาชีพ การไม่ยอมรับตัวเองว่าเป็นเกย์ เมฆถูกขังในคุก ส่วนอิฐตาบอด ซึ่งแม้เวลาจะผ่านไป 25 ปี หรือเมฆตายจากไป แต่ทั้งสองก็ยังมีความรักให้แก่กัน

5. เอดส์ ภาพยนตร์เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ ที่มุ่งนำเสนอเรื่องราวความรักของชายรักชายเป็นแก่นของเรื่อง แต่ก็ยังกล่าวถึงปัญหาสังคม คือ เอดส์อีกด้วย โดยพบว่าหมอกซึ่งเป็นน้องชายของเมฆเป็นเอดส์จากการที่ถูกพ่อเลี้ยงข่มขืน และการที่หมอกถูกสังคมรังเกียจส่งผลให้ถูกคนรังแกอยู่เสมอ จึงเกิดความแค้นและไปขายบริการเพื่อแพร่เชื้อเอดส์ให้กับคนอื่นต่อ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าภาพยนตร์ชายรักชายนักจะถูกโยงเข้ากับเรื่องเอดส์และเป็นผู้แพร่เชื้อเสมอ ๆ ดังเช่นภาพยนตร์เรื่องนี้ที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย แต่ก็หนีไม่พ้นที่จะมีเรื่องเอดส์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งการนำเสนอในลักษณะเช่นนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนได้ว่าเกย์ต้องควบคู่กับเอดส์ เกย์เป็นผู้แพร่เชื้อเอดส์ และเป็นผู้ล่าสอนทางเพศ ซึ่งจากงานวิจัยทางด้านเอดส์พบว่า บุคคลที่เป็นเอดส์ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มรักต่างเพศที่มีพฤติกรรมล่าสอนทางเพศ แต่กลับกลายเป็นว่าเอดส์เกิดจากการล่าสอนทางเพศของกลุ่มรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด ๆ จนเกิดการเหมารวมว่า “เอดส์คือเกย์ เกย์คือเอดส์” โดยความเชื่อนี้เป็นผลมาจากวาทกรรมในอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2522 จากงานวิจัยเรื่อง “วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย” ของเทอดศักดิ์ รมจำปา (2548) ช่วงนั้นเป็นช่วงที่เกย์เริ่มมีการเปิดเผยตัวในสังคมไทยตรงกับที่เอดส์เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศไทยพอดี และปรากฏว่าผู้ที่

เป็นเอดส์รายแรกเป็นคนรักเพศเดียวกัน ดังนั้น เอดส์จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของเกย์นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

6. การปฏิเสธความเป็นเกย์ ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอความเป็นชายรักชายที่รู้ตัวตนเองเป็นเกย์แต่ไม่สามารถยอมรับการเป็นเกย์ของตนเองได้ (เมฆ) เนื่องจากมีความฝังใจเกี่ยวกับพ่อเลี้ยงของตนเองที่มีเพศสัมพันธ์ได้กับหญิงและชาย ทั้งยังสับสนทางเพศ ส่งผลให้แม่และน้องชายของตนเองติดเอดส์ ทำให้เขามีทัศนคติที่ไม่ดีต่อเกย์ จึงไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นเกย์ ส่วนอิฐเองนั้นก็ เป็นเกย์แต่ใช้ผู้หญิงมาปิดบังและคบหากันถึงขั้นจะแต่งงาน

สรุป ภาพยนตร์เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะเป็นภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพของตัวละครในลักษณะของเกย์ที่เหมือนกับผู้ชายทั่วไป โดยเนื้อเรื่องเน้นการสะท้อนถึงความรักของชาย-ชายในอีกรูปแบบหนึ่งที่ไม่ค่อยพบเห็นเท่าไรนัก คือ เป็นความรักที่ลึกซึ้งและมั่นคง นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังนำเสนอด้านมืดของกลุ่มชายรักชายที่ต้องเผชิญกับเอดส์อันนำมาซึ่งการเป็นที่รังเกียจของคนในสังคม

3. ภาพยนตร์เรื่อง “ขอให้อีกใจจงเจริญ” (Me...myself)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องขอให้อีกใจจงเจริญพบว่าตัวละครชายรักชายจำนวน 6 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 1 ตัว ตัวละครเสริม 5 ตัว และตัวละครประกอบอีกจำนวนหนึ่ง ดังนี้

ตัวละครที่ 1 มีสองบุคลิกภาพ คือ ก่อนความจำเสื่อม ัญญา มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเร่ต์ เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทย และหลังจากถูกรถชนทำให้ความจำเสื่อมมีชื่อว่า แทน ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด

ตัวละครที่ 2 ไม่ทราบชื่อตัวละคร เป็นป้าของพระเอก มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเร่ต์ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 3 ไม่ทราบชื่อตัวละคร เป็นเพื่อนของัญญาหรือแทน มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเร่ต์ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 4 ไม่ทราบชื่อตัวละคร เป็นเพื่อนของัญญาหรือแทน มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเร่ต์ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 5 ไม่ทราบชื่อตัวละคร เป็นเพื่อนของัญญาหรือแทน มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเร่ต์ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 6 ไม่ทราบชื่อตัวละคร เป็นเพื่อนของธัญญาหรือแทน มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเรต์ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ
ตัวละครประกอบอีกจำนวนหนึ่ง มีอาชีพเป็นนางโชว์ในคาบาเรต์ทุกตัว โดยมีทั้งกะเทยและกะเทยแปลงเพศ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้ มี 3 ประเภทด้วยกัน ดังต่อไปนี้

1. เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด คือ แทน ซึ่งมีบุคลิกภาพเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะเรียบร้อย ผิดปกติและนุ่มนวลผิดปกติ เช่น นั่งหีบขาซึ่งเป็นท่าหนึ่งของผู้หญิง และกรีดไม้กรีดมือบางครั้ง การแต่งกายเหมือนผู้ชาย น้ำเสียงและคำพูดเหมือนผู้ชายแต่จะพูดนุ่มนวลกว่าปกติ ลักษณะนิสัยใจดี ร่าเริง และมีนิสัยของผู้หญิงบางอย่าง เช่น ทำความสะอาดบ้าน ทำอาหาร มีความรู้เรื่องการแต่งหน้า ชกต่อยไม่เป็น ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายจะเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ในตอนต้นเรื่องจะชอบผู้ชาย แต่ภายหลังรู้ว่าที่จริงตัวเองชอบผู้หญิงและได้มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง

2. กะเทยในเรื่องนี้มีตัวละคร 2 ตัว คือ ธัญญาและเพื่อนที่เป็นนางโชว์เหมือนกัน และยังมีตัวละครประกอบอีกจำนวนหนึ่ง โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ได้แก่ บุคลิกภาพต้งต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ้น จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ การแต่งกายจะแต่งตัวเป็นผู้หญิงและแต่งหน้าทาปาก น้ำเสียงและคำพูดจะพูดจิบปากจีบคอ บางตัวละครกรีดกร๊าด และวิ๊ตว้ายด้วย นิสัยจะเป็นคนอารมณ์แปรปรวนแต่รักเพื่อนฝูง ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายจะเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป ทางด้านพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ธัญญามีแฟนเป็นผู้ชาย แต่ถูกหลอกเพราะเขามีภรรยาและลูกอยู่แล้ว และตัวละครอื่น ๆ ไม่สามารถระบุได้

3. กะเทยแปลงเพศ มีตัวละครทั้งหมด 4 ตัวซึ่งเป็นตัวละครเสริมทั้งหมด และตัวประกอบอีกจำนวนหนึ่ง โดยมีลักษณะใกล้เคียงกัน คือ บุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด จะเป็นผู้หญิงเต็มตัว รวมทั้งเสริมทรวงอกและแปลงเพศแล้ว ลักษณะนิสัยและอารมณ์จะอารมณ์แปรปรวน แต่รักเพื่อนฝูง ใจดี และมีความเป็นผู้ใหญ่ พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศเนื่องจากเป็นตัวละครเสริมทั้งหมดจึงไม่สามารถระบุได้ ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายจะเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครที่พบมีทั้งตัวละครหลักและตัวละครเสริม ซึ่งการสื่อความหมายของตัวละครทั้งสองแบบมีความแตกต่างกัน ผู้วิจัยจึงแบ่งการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ตัวละครหลัก ได้แก่ แทนและธัญญา มีการสื่อความหมายที่แตกต่างกันโดย

แท่น ซึ่งเป็นเกย์นั้นภาพยนตร์มุ่งนำเสนอให้ภาพของแท่นเป็นตัวแทนของกลุ่มชายรักชายที่มีรูปแบบการใช้ชีวิตที่เรียกว่า Homey Gay Lifestyle (กิงรัก อิงควิต, 2542) ซึ่งเป็นรูปแบบการใช้ชีวิตที่ชอบทำกิจกรรมในบ้าน เช่น ปลูกต้นไม้ เข้าครัว พักผ่อนอยู่บ้านในวันหยุด ชอบทำบุญ และนั่งสมาธิบ้าง นอกจากนี้ ยังชอบเข้าห้องสมุดและชมนิทรรศการต่าง ๆ โดยในเรื่องนี้แท่นเป็นเกย์ที่ชอบทำอาหาร ทำความสะอาดบ้าน และจัดบ้านให้เป็นระเบียบเรียบร้อยอยู่เสมอ

ธัญญา ตัวละครนี้เป็นภาพของกะเทยที่มีอาชีพเป็นนางโชว์ มักมีผู้ชายเข้ามาในชีวิตอยู่ตลอด โดยผู้ชายที่เข้ามาจีบกะเทยนั้นไม่มีใครจริงจังสักคน ดังเช่น ธัญญาที่มีผู้ชายมาชอบแต่ที่จริงเขามีภรรยาและลูกแล้ว แสดงให้เห็นว่าไม่มีใครที่มีรักจริงให้กับกะเทย เป็นเพียงรักที่ฉาบฉวยเท่านั้น และยังอยู่ในวงการที่เป็นนางโชว์หรือคาบาเร่ต์โชว์ด้วยแล้วยิ่งหารักแท้ได้ยากขึ้นไปอีก

2. ตัวละครเสริม การสื่อความหมายโดยนัยของตัวละครเสริมที่พบนั้น จะเป็นในเรื่องของความเป็นเพื่อนในหมู่ชายรักชาย ซึ่งตัวละครไม่ว่าจะเป็นกะเทยหรือกะเทยแปลงเพศก็ตาม จะรักเพื่อนฝูง เมื่อเพื่อนมีปัญหา ก็จะคอยช่วยเหลือให้คำปรึกษา เช่น ฉากที่เพื่อน ๆ ตามหาแท่นจนเจอหลังจากที่ทราบเรื่องว่าถูกรถชน และฉากที่แท่นมีความสับสนกับอัตลักษณ์ของตนเองว่าที่จริงแล้วตัวเองเป็นกะเทยหรือเป็นผู้ชาย ชอบผู้หญิงหรือผู้ชาย เพื่อน ๆ ก็คอยให้คำปรึกษาและเป็นการกำลังใจ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์นั้นมียุทธศาสตร์หลักในการวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงเรื่อง เป็นแนวรัก-ชีวิต ที่นำเสนอเรื่องราวความรักของชายหนุ่มที่ไม่แน่ใจว่าตนเองเป็นมีเพศสภาพ (Gender) แบบใด ส่งผลให้เขาไม่สามารถรักกับนางเอกได้ ถ้าหากยังคำนึงถึงเพศสภาพของตนเอง

2. แก่นเรื่อง ปมหรือประเด็นปัญหาที่สำคัญคือ ปัญหาความรักที่เกิดจากเพศสภาพ (Gender) ของพระเอก ซึ่งพยายามสื่อให้เห็นว่าไม่ว่าพระเอกจะมีเพศสภาพเป็นอะไร เขาก็สามารถจะรักหรือใช้ชีวิตร่วมกับนางเอกที่เป็นผู้หญิงได้ โดยไม่ต้องถูกตัดขาด กีดกัน ผลักไส ออกไปจากโลกของเธอ

3. สถานที่ สถานที่ในภาพยนตร์เรื่องนี้ที่ใช้ในการดำเนินเรื่องเป็นสถานที่ทั่วไปเป็นหลัก นอกจากในคาบาเร่ต์โชว์แห่งหนึ่งที่เกิดขึ้นเป็นสถานที่ของกลุ่มชายรักชาย

4. มุมมองความรัก ภาพยนตร์ต้องการสื่อสารในเรื่องของความรักว่าไม่ยากให้เพศสภาพ (Gender) เป็นตัวมาถ่วงกลาง ซึ่งความรักไม่จำเป็นต้องเกิดระหว่างชาย-หญิง ชาย-ชาย และหญิง-หญิง

ภาพยนตร์เรื่องขอให้รักจงเจริญ แม้จะเป็นภาพยนตร์ที่เน้นเรื่องราวของความรักที่มีเพศสภาพเข้ามาเป็นปมสำคัญของเรื่อง แต่ก็ยังมีประเด็นที่น่าสนใจที่นำมาวิเคราะห์เพิ่มเติมได้อีก คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดเป็นรักเพศเดียวกัน สาเหตุของการเป็นรักเพศเดียวกันนั้นเกิดมาจากหลายปัจจัย ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางชีวภาพ ปัจจัยทางจิตวิทยา ปัจจัยทางครอบครัว และอีกปัจจัยหนึ่งก็คือว่าเป็นปัจจัยภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความเป็นรักเพศเดียวกัน คือ ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ได้ชูเรื่องปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมว่า มีส่วนทำให้แทนกลายเป็นคนรักเพศเดียวกัน โดยภาพยนตร์ได้วางเรื่องไว้ว่าแทนเป็นกะเทย จากการเลี้ยงดูของป้าที่เป็นกะเทยและมีอาชีพเป็นนางโชว์ ทำให้ป้าต้องพาแทนมาเลี้ยงที่ทำงาน (คาบาเร่ต์โชว์) ที่มีนางโชว์อยู่เต็มไปหมด จากสิ่งแวดล้อมนี้เองทำให้แทนซึมซับวิถีชีวิตของกะเทย ส่งผลให้เป็นกะเทยและเมื่อแทนได้มาพบกับอู๋ม ทำให้เขารู้สึกสับสนในอัตลักษณ์ของตนเองว่าที่แท้แล้วตัวเองเป็นกะเทยหรือไม่ แต่ด้วยความที่เขาใช้ชีวิตและเชื่อว่าเป็นกะเทยมาตลอด เพราะเขาถูกปลูกฝังหล่อหลอมชีวิตมาตั้งแต่เด็กจนโต และถึงแม้สิ่งแวดล้อมจะกำหนดให้เขาเป็นกะเทยแต่ความเป็นกะเทยมันก็คือตัวตนของเขา ทำให้เขาไม่สามารถเปลี่ยนตัวเองกลับมาเป็นผู้ชายได้ เพราะทั้งบุคลิกภาพ การแต่งกาย การดำเนินชีวิตของเขาได้เป็นกะเทยไปแล้ว เขาไม่สามารถเลือกความรักและทิ้งตัวตนได้ ทำให้ภาพยนตร์เรื่องนี้จบลงโดยที่แทนไม่ได้ตัดสินใจเลือกทางใดทางหนึ่ง และให้แกคิดทิ้งท้ายว่า “เราเป็นสิ่งที่เราเป็น หรือเป็นในสิ่งที่เราอยากจะเป็น หรือเป็นในสิ่งที่คนอื่นอยากให้เราเป็น” ภาพยนตร์เรื่องนี้จึงเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงเพศสภาพ สิ่งแวดล้อม และสังคมที่มีอิทธิพลต่อคน ๆ หนึ่งได้เป็นอย่างดี การที่ตัวละครหลักมีเพศสภาพเป็นกะเทยจากสิ่งแวดล้อม แต่ไปชอบผู้หญิง ทำให้ไม่สามารถดำเนินชีวิตตามเพศสภาพควบคู่ไปกับความรักได้ เพราะต้องคำนึงถึงการยอมรับของสังคมด้วย

นอกจากนี้ ภาพยนตร์ยังมีการเปรียบเทียบวิถีชีวิตกะเทยกับความทรงจำอีกด้วย คือ การที่แทนรักกับอู๋มนั้นทำให้เขาเลือกที่จะไม่รื้อฟื้นความทรงจำที่หายไปของเขา กลับคืนมา ทั้งที่เขาเองก็อยากจะรู้แต่ก็ไม่อยากจะรื้อฟื้น เพราะความทรงจำที่หายไปนั้นเปรียบเสมือน วิถีชีวิตของกะเทย และปัจจุบันคือ ความรักที่มีต่ออู๋ม เพราะหากเขาฟื้นความทรงจำ เขาก็จะไม่สามารถเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ระหว่างตัวตนกับความรัก ฉะนั้น เขาก็จะไม่อยากฟื้นความทรงจำเพื่อที่ตัวตนจะได้ไม่ต้องเลือก เพราะมันเป็นการยากสำหรับเขาที่จะเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุป ภาพยนตร์เรื่องขอให้รักจงเจริญเป็นภาพยนตร์ที่น่าเสนอเรื่องราวของชายรักชายที่อยู่ในสังคมของนางโชว์ ฉะนั้น ภาพของตัวละครชายรักชายที่น่าเสนอออกมาจึงมีความหลากหลาย โดยมีทั้งเกย์ กะเทย และกะเทยแปลงเพศ ซึ่งเนื้อเรื่องของภาพยนตร์เรื่องนี้ยังคงเป็นเรื่องความรักของตัวละครชายรักชายในลักษณะที่มีเพศสภาพเข้ามาเป็นอุปสรรคสำคัญต่อความรัก

4. ภาพยนตร์เรื่อง “โกยเถอะเกย์” (Ghost Station)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องโกยเถอะเกย์เป็นภาพยนตร์แนวตลก มีตัวละครชายรักชายจำนวน 8 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 2 ตัว ตัวละครเสริม 6 ตัว ดังนี้

ตัวละครที่ 1 ใหญ่ มีอาชีพเดิมเป็นพนักงานนวดในห้องนํ้าชายแต่ปัจจุบันเป็นเจ้าของปั๊ม เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ตัวละครที่ 2 ฐิต มีอาชีพเดิมเป็นคนขับรถแท็กซี่แต่ปัจจุบันเป็นเจ้าของปั๊ม เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด

ตัวละครที่ 3 ช่อนยา ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 4 เดฟ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 5 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 6 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 7 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 8 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครชายรักชายทั้งหมด 8 ตัว สามารถแบ่งออกได้ 3 ประเภทดังนี้

1. เกย์แบบเหมือนผู้ชาย คือ ใหญ่ มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดเหมือนผู้ชายทั่วไป นิสัยและอารมณ์จะเป็นคนขี้ก๊ว อ่อนแอ ด้านปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชายจะรู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป ส่วนพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง สำนวนทางเพศ

2. เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด คือ อู๊ด มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายแต่จะดูนุ่มนวล นิสัยและอารมณ์ เป็นคนอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรงมาก ซึ้ง และคิดฆ่าคู่เกย์เมื่อรู้ว่าแอบนอกใจ พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ชอบผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์ กับผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

3. เกย์แบบ มีทั้งหมด 6 ตัว โดยมีลักษณะคล้ายคลึงกันจึงสรุปเป็นภาพรวมได้ดังนี้ คือ มีบุคลิกภาพต้งต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้ กรีดมือ ชมัยชายตา การแต่งกาย แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีฉูดฉาด น้ำเสียงและ คำพูด กรีดกรีด วิดว้าย พูดจิบปากจีบคอ พูดจาไม่สุภาพ ใช้คำหยาบคาย ด่าทอและเสียดสี นิสัย และอารมณ์ มีอารมณ์แปรปรวนและอารมณ์รุนแรง ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติ เหมือนคนทั่วไป พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศเนื่องจากตัวละครออกเพียงฉากเดียวจึงไม่สามารถ ระบุได้

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงการสร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ว่าไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครชายรักชายสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายในสังคม เพียงแต่ภาพของ ตัวละครชายรักชายที่ปรากฏเพื่อต้องการล้อเลียนและเสียดสีภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่อง Broke Back Mountain (สยามดารา, 2551)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์นั้น มีหลักในการวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงเรื่อง เป็นภาพยนตร์แนวตลกเชิงล้อเลียนและเสียดสี ซึ่งเป็นเรื่องราว โศกนาฏกรรมความรักของเกย์หนุ่มสองคน ที่ฝ่ายหนึ่งนอกใจอีกฝ่าย เกิดความหึงหวงและกลายเป็น โศกนาฏกรรมในที่สุด

2. แก่นเรื่อง ปมปัญหาในเรื่องนี้คือ การนอกใจในความรัก ซึ่งได้สื่อให้เห็นว่าไม่มี รักแท้ในหมู่เกย์ และความรักของชายรักชายเป็นความรักที่รุนแรง หึงหวงจนเป็นโศกนาฏกรรม

3. สถานที่ สถานที่ในเรื่องนี้ที่ถือว่าเป็นฉากสำคัญของเรื่องคือ บัมน้ำมันวังท่าไกล ผู้คนที่คู่เกย์ซื้อและหวังที่จะเข้ามาอยู่กันตามลำพังสองคนอย่างมีความสุข ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า ชายรักชายก็ต้องการใช้ชีวิตคู่กันอย่างมีความสุข สันโดษ เป็นครอบครัว อยู่กันกันฉันท์สามีภรรยา

4. มุมมองความรัก ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนถึงทัศนคติในเรื่องความรักของชายรักชาย อย่างชัดเจน ได้แก่ ชายรักชายทำได้ทุกอย่างเพื่อความรัก เมื่อเขารักใครแล้วจะทุ่มเทความรักให้กับคนนั้นมากจนสามารถทำได้ทุกอย่าง ยกตัวอย่างเช่น บัมน้ำมันที่อู๊ดซื้อมานั้นเป็นเงินก้อนที่ขโมยมาจากพระ เพื่อหวังนำเงินมาเลี้ยงดูใหญ่โตรักของตนให้มีความสุข

นอกจากนี้ โศกนาฏกรรมความรักเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ภาพยนตร์สะท้อนออกมา ชายรักชาย เมื่อมีความรักก็จะทุ่มเทจนหมด แต่เมื่อรู้ว่าตนเองถูกทรยศหรือนอกใจก็就会有ความหึงหวงที่รุนแรงเช่นกัน อย่างคำพูดที่ว่า “รักมากก็เกลียดมาก” ซึ่งเมื่อผู้ดูรู้ว่าใหญ่อกใจแอบไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ชื่อแตงโม และจะกลับมาเลิกกับตนนั้น ทำให้ผู้ดูเสียใจมากที่ใหญ่ทรยศในความรักที่เขาทำให้อย่างมากมาย จึงวางแผนที่จะฆ่าใหญ่กับแตงโมและตัวเองจะฆ่าตัวตายตามไป แต่เรื่องกลับกลายเป็นว่าผู้ดูฆ่าใหญ่และผู้ดูก็ถูกแตงโมฆ่าตาย เรื่องราวจึงกลายเป็นโศกนาฏกรรมความรักของชายรักชายในรูปแบบเดิม ๆ อย่างที่มักเห็นกันบ่อยอย่างเรื่องเพลงสุดท้าย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องโกยเถาะเกย์นำเสนอภาพของกลุ่มชายรักชายใน 2 รูปแบบ คือ เกย์และกะเทย แต่เป็นไปในเชิงล้อเลียนเสียดสีมากกว่าที่ต้องการจะสื่อไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ส่วนเนื้อเรื่องนั้นได้สะท้อนให้เห็นความรักในด้านลบของกลุ่มชายรักชายที่มีความรักที่รุนแรง หึงหวงจนกลายเป็นโศกนาฏกรรม

5. ภาพยนตร์เรื่อง “ต๊อดสู้ฟุด” (Kung Fu Tootsie)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องต๊อดสู้ฟุดพบว่าตัวละครชายรักชายจำนวน 5 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 1 ตัว ตัวละครเสริม 4 ตัว ดังนี้

ตัวละครที่ 1 อาเทียน มีอาชีพเป็นหัวหน้าแก๊งมังกรทอง เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 2 ชัน ไม่ทราบอาชีพ เป็นเพื่อนของอาเทียน เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 3 เคทรี ไม่ทราบอาชีพ เป็นเพื่อนของอาเทียน เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 4 เบน ไม่ทราบอาชีพ เป็นเพื่อนของอาเทียน เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 5 อาเล่ย์ มีอาชีพเป็นลูกน้องของอาเทียนในแก๊งมังกรทอง เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องมี 5 ตัวละคร แบ่งออกได้ 2 แบบคือ

1. กะเทยแบบปกปิด คือ อาเทียนและอาเล่ย์ ด้วยหน้าที่การงานและวัฒนธรรมขององค์กร ทำให้อยู่ในแก๊งมาเฟียต้องแสดงความแข็งแกร่ง ความเป็นผู้ชาย มาดแมน เพื่อข่มขู่แก๊งอื่น ๆ

ให้เกรงกลัว จึงต้องสร้างภาพให้ดูเป็นผู้ชายเมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น โดยมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงคำพูด จะเหมือนผู้ชาย ซึ่งที่จริงแล้วทั้งสองเป็นกะเทยที่มีบุคลิกภาพต้งต้ง มีจริต กรีดกรีด วิดว้าย เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชม่ายชายตา การแต่งกายจะแต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง น้ำเสียงและคำพูดจะพูดจิบปากจิบคอ พูดจาหยาบค้าย ใช้คำด่าทอและเสียดสี นิสัยและอารมณ์จะแปรปรวน พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ มีความต้องการทางเพศสูง สำนัสนทางเพศ เช่น แอบดูผู้ชายในห้องน้ำ ลวนลามผู้ชาย เป็นต้น ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย ถ้าหากคนในแก๊งรู้ว่า เป็นกะเทยคนในแก๊งจะไม่นับถือ เสื่อมศรัทธา มีผลต่อการปกครองลูกน้องและอาชีพ

2. กะเทยแบบไม่ปกปิด คือ ชัน เคทรี และเบน ซึ่งเป็นกะเทยที่คนทั่วไปรับรู้ว่าเป็นกะเทย ไม่ต้องสร้างภาพว่าเป็นผู้ชาย ซึ่งมีบุคลิกภาพต้งต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทาง อ่อนแอ จิบปากจิบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชม่ายชายตา การแต่งกาย จะแต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งหน้าทาปาก ใส่ผ้าพันคอ ใส่เครื่องประดับผู้หญิง แต่งตัวสีสันฉูดฉาดมาก น้ำเสียงและคำพูด จะกรีดกรีด วิดว้าย พูดจิบปากจิบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง พูดจาหยาบค้าย ใช้คำไม่สุภาพ ใช้คำพูด ด่าทอและเสียดสี นิสัยและอารมณ์จะอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ มีความต้องการทางเพศสูง สำนัสนทางเพศ ชอบจิบผู้ชาย ชอบลวนลามผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย ตัวละครกะเทยในเรื่องนี้กะเทยเป็นตัวละคร โดยมีฉากที่แสดงถึงการเป็นตัวละครให้เห็น หลายฉาก เช่น ถูกจับแก้มที่ตลาด ถูกว่าในเชิงดูถูกเหยียดหยาม เช่น อีกะเทย อีเรด เป็นต้น

การสื่อความหมายของตัวละคร ตัวละครกะเทยในภาพยนตร์เรื่องนี้ มีการสื่อความหมายของตัวละครหลายด้าน ดังนี้

1. อาชีพ อาเทียนและอาเลี่ยนนั้นเป็นกะเทยแต่ไม่สามารถเปิดเผยให้สังคมรับรู้ได้ เพราะกลัวว่าจะมีผลต่ออาชีพ การปกครองลูกน้อง เพราะหากรู้ว่าหัวหน้าของตนเองเป็นกะเทยจะหมดความนับถือ ไม่ศรัทธา ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเป็นชายรักชายมีผลต่ออาชีพ แต่ในตอนท้ายเรื่อง อาเทียนและอาเลี่ยนได้รับการยอมรับและเปิดเผยความเป็นกะเทย เพราะได้แสดงความสามารถให้เห็นว่ากะเทยเป็นผู้มีความสามารถ เช่น ในภาพยนตร์กะเทยมีความสามารถนี้มาเป็นเรื่องทดแทน

2. ความรุนแรงของตัวละคร ภาพยนตร์เรื่องนี้จะเห็นว่าของกะเทยมีความรุนแรงเมื่อเทียบกับภาพยนตร์ที่ผ่านมา คือ การแต่งกายฉูดฉาดมาก ใช้สีฉูดฉาดจ้าน เช่น จะใส่ชุดผู้หญิงที่ใช้สีชมพู สีเหลืองและสีเขียวสะท้อนแสง คำพูดจะใช้คำพูดที่หยาบค้าย พูดจา ด่าทอและเสียดสี ตลอดเวลา และพฤติกรรมทางเพศนั้นจะมีความต้องการทางเพศสูง ลวนลามผู้ชายตลอดเวลา เช่น จับเป้าผู้ชาย จับก้น จับหน้าอก เป็นต้น

3. กุลเกย์ ในภาพยนตร์จะมีฉากหนึ่งที่กล่าวถึงการเป็นกุลเกย์ คือ ในเรื่องเพื่อนของ อาเทียนได้แก่ เคทรี ชัน และเบน บอกว่าการเป็นกะเทยจะต้องด่าเป็นแล้วก็สอนให้อาเทียนลงด่า

ซึ่งการกระทำแบบนี้หากมองในแง่ของกุลเกย์แล้วถือว่าไม่เหมาะสม ทำให้ภาพลักษณ์ของกะเทยไม่ดีอันจะส่งผลต่อกะเทยในสังคมไทย

4. การเป็นตัวตลก กะเทยในภาพยนตร์เรื่องนี้บทบาทส่วนใหญ่จะเป็นบทที่ให้ตัวละครสร้างความตลกให้เกิดในภาพยนตร์ บทบาทของตัวละครบางครั้งขาดที่ไปที่ไปที่สมเหตุสมผล อาทิเช่น อาเทียนเกรงว่าเพื่อนกะเทยจะเห็นเขามาเดินตลาด จึงบอกให้ลูกน้องที่ตามมาด้วยดูแลเพื่อนของตนด้วย ลูกน้องจึงจับกะเทยแก้ผ้า ซึ่งฉากนี้ดูเหมือนว่าจะไม่สมเหตุสมผลและไม่จำเป็นที่จะต้องจับกะเทยแก้ผ้า ทั้งที่พวกเขาก็เป็นเพื่อนของพระเอก ไม่ใช่ศัตรู แต่เพียงเพราะต้องการให้ผู้ชมดูแล้วหัวเราะ ดังนั้น จึงสะท้อนให้เห็นถึงการที่สังคมมองกลุ่มชายรักชายว่าเป็นตัวตลกในสังคม เป็นบุคคลที่แปลก ส่งผลให้ผู้กำกับภาพยนตร์นำจุดนี้มาเป็นจุดขายเพื่อสร้างความตลกกับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องดีดู้ฟูด แม้จะมีชายรักชายเป็นตัวละครหลักก็ตาม แต่เนื่องจากผู้กำกับภาพยนตร์ได้กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ว่าภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ภาพยนตร์สื่อถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมแต่อย่างใด จึงไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับกลุ่มชายรักชายได้ เพียงแต่นำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทเพราะความแปลก ต้องการเพิ่มสีสัน สร้างอรรถรส และความตลกให้กับเนื้อเรื่อง (จตุรงค์ พลบูรณ์, สัมภาษณ์, 29 สิงหาคม 2551)

สรุป ภาพยนตร์เรื่องดีดู้ฟูดได้นำเสนอภาพของชายรักชายในรูปแบบของกะเทยเพียงอย่างเดียว และเป็นการนำเสนอโดยชูปุคลิกภาพในด้านลบมาเป็นจุดขายเพื่อสร้างความตลก ฉะนั้น ความรุนแรงของตัวละครชายรักชายจึงมีมาก อาทิ การแต่งกายที่ฉูดฉาด การพูดจาหยาบค้าย ใช้คำคำทอที่มากเกินไปจนความจำเป็น และการสร้างภาพให้ตัวละครชายรักชายเป็นตัวตลก ส่วนเนื้อเรื่องนั้นไม่ได้ต้องการสื่อถึงกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด

6. ภาพยนตร์เรื่อง “หอแต้วแตก” (Hor Teaw Taek)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องหอแต้วแตกพบว่ามีตัวละครชายรักชายจำนวน 9 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 4 ตัว ตัวละครเสริม 5 ตัว ดังนี้

ตัวละครที่ 1 เจ็กการ์ตูน มีอาชีพเป็นเจ้าของหอพักชาย เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 2 เจ้แต้ว มีอาชีพเป็นเจ้าของหอพักชาย เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 3 เจมดดำ มีอาชีพเป็นเจ้าของหอพักชาย เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 4 แพนเค้ก มีอาชีพเป็นนักศึกษา เป็นตัวละครหลัก เป็นผิวกะเทย

ตัวละครที่ 5 สงคราม เป็นคนใช้ของเจ้าของหอพัก เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 6 โซเฟีย เป็นเจ้าของค่ายมวย เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 7 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 8 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ตัวละครที่ 9 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครชายรักชายทั้งหมด 9 ตัว โดยแบ่งออกได้ 3 ประเภทดังนี้

1. กะเทย ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีตัวละครที่เป็นกะเทยอยู่ 6 ตัว และมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จึงสรุปเป็นภาพรวมได้ดังนี้ มีบุคลิกภาพที่ต้งตึง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ้อนแอ้น จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชม่ายชายตา การแต่งกาย แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งหน้าทาปาก ทำผมเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสดฉูดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กรีดกร๊าด วิว๊ว๊ว พุดจาจิบปากจีบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง พุดจาหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ ใช้คำด่าทอและเสียดสี นิสสัยและอารมณ์ มีอารมณ์แปรปรวนและรุนแรง พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ จะชอบจีบและลวนลามผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้เฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

2. กะเทยแปลงเพศ มีเพียงตัวละครเดียว ซึ่งมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เป็นผู้หญิง แต่ค่อนข้างจะกรีดกร๊าด วิว๊ว๊ว พุดจาหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ ใช้คำด่าทอและเสียดสี เสริมทรวงอกและแปลงเพศแล้ว นิสสัยและอารมณ์ เป็นคนขี้อิจฉา ขี้โกง อารมณ์จะแปรปรวนและรุนแรง พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ไม่สามารถระบุได้ ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้เฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

3. เกย์แบบเหมือนผู้ชาย มีตัวละคร 2 ตัว โดยมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ บุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป นิสสัยไม่สามารถระบุได้ เนื่องจากออกเพียงฉากเดียว ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ทั้งคู่เป็นคนรักและมีเพศสัมพันธ์กัน

การสื่อความหมายของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องนี้แม้จะมีตัวละครชายรักชายอยู่หลายตัว แต่ตัวละครทั้งหมดไม่ได้มีการสื่อความหมายโดยนัยออกมาแต่อย่างใด เพียงแต่นำตัวละครชายรักชายเข้ามาเพื่อต้องการสร้างความตลก และสร้างสีสันให้กับเนื้อเรื่อง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องหอแต๋วแตกไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ถึงแม้จะมีตัวละครชายรักชายอยู่มาก แต่เนื้อหาของภาพยนตร์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย จึงไม่สามารถระบุได้

สรุป ภาพยนตร์เรื่องหอแต๋วแตกเป็นการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายที่มีความหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นกะเทย เกย์ และกะเทยแปลงเพศ หากแต่ลักษณะการนำเสนอ นั้นเป็นไปในด้านลบ คือ หยิบยกบุคลิกภาพที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมของชายรักชายเป็นจุดขายเพื่อสร้างความตลกขบขัน เช่น การแต่งตัวสีสันฉูดฉาด ตัวละครพูดจาหยาบค้ายในระดับที่มีความรุนแรงเกินจำเป็น ส่วนเนื้อหาของภาพยนตร์ไม่มีความเกี่ยวข้องหรือต้องการสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

7. ภาพยนตร์เรื่อง “คู่แสด” (The Odd Couple)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องคู่แสดพบว่ามีตัวละครชายรักชายจำนวน 10 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 2 ตัว ตัวละครเสริม 8 ตัว และตัวละครประกอบอีกจำนวนหนึ่ง ดังนี้

ตัวละครที่ 1 ลิลลี่ มีอาชีพเป็นนางโชว์ที่ Alcazar เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 2 เคน มีอาชีพเป็นฆาตกรต่อเนื่องฆ่ากะเทย เป็นเป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ตัวละครที่ 3 เจ็ตตี้ มีอาชีพเป็นเจ้าของ Alcazar และเป็นอาของลิลลี่ เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 4 หอย มีอาชีพเป็นนางโชว์ที่ Alcazar เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 5 แองจี้ มีอาชีพเป็นนางโชว์ที่ Alcazar เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 6 เหมียว มีอาชีพเป็นบอดี้การ์ดของเจ็ตตี้และเป็นนางโชว์ที่ Alcazar เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 7 วิกกี้ มีอาชีพเป็นนางโชว์ซึ่งเป็นดาวเด่นที่ Alcazar เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 8 เจ้ไข่มุก มีอาชีพเป็นนางโชว์ที่ Alcazar เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 9 ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นนางโชว์ที่ Alcazar เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 10 ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นตำรวจซึ่งเป็นเจ้านายของเซกิ (พระเอก) เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ตัวละครประกอบอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีอาชีพเป็นนางโชว์ที่ Alcazar โดยมีทั้งที่เป็นกะเทยและกะเทยแปลงเพศ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้มี 10 ตัว โดยมีทั้งกะเทย กะเทยแปลงเพศ และเกย์ นอกจากนี้ ยังพบตัวประกอบอีกด้วยเนื่องจากเป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาของกะเทยใน Alcazar จึงมีตัวประกอบชายรักชายอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งยังมีบทบาทน้อย จึงเป็นการยากที่จะวิเคราะห์เป็นรายบุคคลได้แต่สามารถจัดได้ 2 ประเภท คือ กะเทยและกะเทยแปลงเพศ ฉะนั้น ตัวละครชายรักชายในเรื่องนี้แบ่งประเภทได้ดังนี้

1. กะเทย ในเรื่องนี้พบตัวละครกะเทยจำนวน 7 ตัว และตัวประกอบอีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความคล้ายคลึงกัน จึงสรุปได้ว่าบุคลิกภาพที่ต้งตึง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ้น จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชมัยชายตา การแต่งกาย แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสดฉูดฉาด ใส่เรื่องประดับผู้หญิง น้ำเสียงและคำพูด จะกรีดกร๊าด วิว๊ว้ย พุดจาจิบปากจีบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง ใช้คำหยาบ ใช้คำไม่สุภาพ พุดจาต่ำทอและเสียดสี นิสัยและอารมณ์ที่พบส่วนใหญ่จะอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง คือ เดี่ยวดีเดี๋ยวร้าย พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย มีความต้องการทางเพศสูง ล้ำสอนทางเพศ ชอบปล้ำผู้ชาย ชอบลวนลามผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย จะเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป จะมีก็แต่ลิลลี่ (นางเอก) ที่ในตอนแรกพระเอกจะรู้สึกไม่ค่อยชอบ แต่ตอนหลังก็รับได้เป็นเพื่อนกัน

2. เกย์แบบเหมือนผู้ชาย มีตัวละครจำนวน 2 ตัว มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียง และคำพูด เหมือนผู้ชาย นิสัยและอารมณ์ มีอารมณ์แปรปรวนและรุนแรง มีความอาฆาตแค้นกะเทยเพราะมีปมฝังใจ พฤติกรรมทางเพศมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึก

เฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป ส่วนตัวละครอีกตัวนั้นเป็นตัวละครเสริมทำให้ในด้านของนิสัยและพฤติกรรมทางเพศไม่สามารถระบุได้

3. กะเทยแปลงเพศ จะพบตัวละครเสริม 1 ตัว และตัวประกอบอีกจำนวนหนึ่ง บุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง นิสัยและอารมณ์ มีอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง เด็ดขาดเดียวร้าย ขี้โอ้อวด เอาแต่ใจตัวเอง ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศนั้นเนื่องจากเป็นตัวละครเสริม ทั้งยังเป็นตัวประกอบ จึงไม่สามารถระบุได้

การสื่อความหมายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายทั้งหมดที่พบในภาพยนตร์เรื่องนี้ สามารถสื่อความหมายออกมาหลายด้าน คือ

1. เป็นผู้มีความสามารถเฉพาะตัว การชกต่อย คือ ลิลลี่ซึ่งในเรื่องนี้พบว่าเก่งเรื่องชกต่อย ซึ่งจัดว่าเป็นความสามารถอย่างหนึ่ง

2. รักเพื่อนฝูง เรื่องนี้ตัวละครชายรักชายมีความโดดเด่นในด้านมิตรภาพระหว่างเพื่อนเป็นอย่างมาก จะเห็นได้จากฉากที่เจ็ตโต (เจ้าของ Alcazar) ถูกจับเป็นตัวประกันและโดนมัดไว้กับระเบิด แต่เพื่อน ๆ ก็เข้ามาช่วยเหลือและเมื่อคิดว่าช่วยไม่ได้ ก็บอกว่าจะตายก็ตายพร้อมกัน เราจะไม่ทิ้งกัน ซึ่งแสดงถึงความเป็นเพื่อนที่กะเทยมีให้กัน

3. ปมปัญหาในอดีต ตัวละครที่พบคือ เคน (ชาตกรฆ่ากะเทย) เขามีปมปัญหาในอดีตที่ว่าพ่อมีเมียน้อยเป็นกะเทย และเขาถูกกะเทยเลี้ยงมาอย่างทารุณ ส่งผลให้เขาเกลียดกะเทย และคิดฆ่ากะเทยทุกคน ตัวละครนี้สื่อให้เห็นว่าบางคนเป็นชายรักชายแต่ก็เกลียดชายรักชาย หรือที่เรียกว่า เกลียดความเป็นเกย์ของตัวเอง นอกจากนี้ การเลี้ยงดูของครอบครัวในวัยเด็กมีผลต่อการกำหนดเพศและพฤติกรรม ซึ่งการที่เด็กผู้ชายถูกเลี้ยงดูโดยแม่คนเดียว (เพศหญิง) ส่งผลให้เด็กเลียนแบบและแสดงพฤติกรรมตามอย่างแม่ได้ ดังนั้น สาเหตุของการเป็นเกย์เนื่องจากการเลี้ยงดูจากผู้หญิงซึ่งเป็นแม่เลี้ยง และสาเหตุการฆ่ากะเทยเกิดจากความเกลียดชังต่อกะเทยซึ่งเป็นแม่เลี้ยงที่เลี้ยงดูเขาอย่างทารุณนั่นเอง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์นั้นมีหลักในการวิเคราะห์ดังนี้

1. โครงเรื่อง ภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวตลก-บู๊ ซึ่งเป็นเรื่องราวของกะเทยที่หลบหนีการตามล่าของชาตกรต่อเนื่องที่หมู่กะเทยเพราะเห็นเหตุการณ์การฆาตกรรม

2. แก่นเรื่อง ประเด็นสำคัญของเรื่องกล่าวถึงชีวิตของกลุ่มชายรักชายในหลายรูปแบบ หลากหลายสถานการณ์

3. สถานที่ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้นำเสนอว่าเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย อย่างชัดเจน ทำให้สถานที่ในเรื่องนี้ไม่ได้สะท้อนถึงพื้นที่ของกลุ่มชายรักชาย ยกเว้นแต่เป็นการ ตอกย้ำถึงสถานที่ซึ่งเป็นพื้นที่ของกะเทยอยู่แล้ว คือ Alcazar

4. มุมมองความรัก ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอความรักของชายรักชายโดยสะท้อน ให้เห็นว่า ไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ และชายรักชายเป็นผู้ล่าสอนทางเพศ ในเรื่องนี้ตัวละครชายรักชาย หลายคนที่มีพฤติกรรมเปลี่ยนค่อนอนบอย เช่น ลิลลี่ แองจี เจ้ไข่มุก เป็นต้น แต่ตอนจบของเรื่องนางเอก กลับพบรักแท้ ซึ่งภาพยนตร์ก็ยังสื่ออีกว่าแม้ชายรักชายส่วนใหญ่จะประสบกับคำว่าไม่มีรักแท้ใน หมู่เกย์แต่ก็ไม่ใช่ว่าในหมู่เกย์จะไม่มีรักแท้เลย

นอกจากการวิเคราะห์ภาพยนตร์ตามกรอบที่ได้วางไว้แล้ว ในภาพยนตร์เรื่องนี้ยังมี สิ่งที่น่าสนใจซึ่งเกี่ยวข้องกับชายรักชายอีก ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์เพิ่มเติมได้ดังนี้

1. การฆ่ากะเทย ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนให้เห็นอีกมุมหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาสังคมที่ เป็นภัยมืดของกลุ่มชายรักที่ยังไม่มีภาพยนตร์เรื่องใดนำเสนอ คือ ฆาตกรที่ฆ่ากะเทยมาแล้วหลาย รายซึ่งเป็นผลจากการเกลียดกะเทย โดยส่วนใหญ่ที่พบในภาพยนตร์จะเป็นการฆ่ากันเองของคู่เกย์ จากผลของความหึงหวง หรือไม่ก็เป็นเกย์ที่เป็นฆาตกรโรคจิต

2. เพลงประกอบภาพยนตร์ ในภาพยนตร์เรื่องนี้มีการสะท้อนความคิดหรือทัศนคติ ของกลุ่มชายรักชายผ่านเพลงประกอบภาพยนตร์ โดยมี 2 เพลง ได้แก่

เพลงที่ 1

ชื่อเพลงคู่แตร

ต่อให้ดาวบนฟ้าไม่เคยทอดประกาย ทั้งเรา
ต่อให้ใครคนนั้นเขาไม่เคยใส่ใจ ฉันเลย
ต่อให้ชีวิตฉันไม่มีคุณค่าพอ อย่างไร
แต่ชีวิตของฉันก็มีค่าพอ กับเธอ
โปรดเถอะหยุดได้ไหม
แล้วเลิกประณามกะเทยกันสักที
กะเทยเลวอย่างนั้น กะเทยเลวอย่างนี้
กะเทยไม่หนักหัวใคร
แม้ว่าเราทำดีให้ตายก็ตายไปเลยแล้วกัน
กะเทยก็แค่นี้ไม่มีใครยอมรับก็ไม่แคร์เหมือนกัน

ยังมีฉันอยู่ตรงนี้ เพื่อนแกยังอยู่ตรงนี้ คู่เรายังอยู่ตรงนี้
 เมื่อไม่มีใครรัก ช่างมันไม่ต้องไปสน รักตัวเองก่อนดีไหม
 ต่อให้ใครเขาหยามเหยียดว่าด้อยต่ำ สักเท่าไร
 แค่มิตรที่รู้ใจเข้าใจเท่านั้น แร่ไปด้วยกันก็พอ
 อยากประกาศให้รู้ว่าพวกกะเทยก็มีดี
 กะเทยควายคนนี้ กะเทยอย่างพวกฉัน ไม่เคยจะทำร้ายใคร
 แม้ว่าใครจะมองไม่ดียังไงก็ไม่สนใจ
 กะเทยก็แค่นี้ ไม่มีใครยอมรับ ก็ไม่แคร์เหมือนกัน

เพลงนี้ได้สะท้อนถึงความคิดของกลุ่มชายรักชายว่าแม้คนในสังคมหรือคนรัก หรือใครก็ตาม มองว่าพวกเราเป็นคนด้อยต่ำ ไม่มีคุณค่า ถูกเหยียดหยาม ถูกประณาม ไม่มีใครรักเราก็ไม่ต้องไปสนใจ ให้หันมารักตัวเองดีกว่า และยังมีเพื่อน ๆ (กะเทย) อีกมากมาย ซึ่งเพลงนี้ได้สื่อถึงการที่สังคมไทยยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายออกมาอย่างชัดเจน

เพลงที่ 2

ชื่อเพลง Hero

กรรมกะเทยอย่างเราใครว่าเหงาไม่เป็น บอกที
 มองลองมองให้ตีมองให้ลึกลงไปทีใจ
 ฉันหัวใจหนึ่งดวงเหมือนเธอ
 รอใครสักคนที่จะมีรักแท้
 Honey, hero!
 ขอให้ใครสักคนที่จะมารักฉันจริง
 ไม่ต้องเกาะฉันเป็นปลิงและไม่ต้องทิ้งให้เดียวดาย
 เอาใจใส่ดูแลฉัน
 Honey, hero!
 ขอรักจริงจริงที่จะไม่ทิ้งกัน สาบาน
 อยากให้อยู่กันนานนาน ให้ความรักเราแบ่งบาน
 ตกลงเธอโอเคไหม
 Love is, honey don't wanna be my hero.
 ก็แค่ต้องการสักคนที่จริงใจ ไม่ทิ้งกันไปไม่ทำให้เดียวดาย

เพลงนี้ได้สะท้อนในแง่มุมของความรักของกลุ่มชายรักชายว่าพวกเขาต้องการแค่ใครสักคนที่มีรักแท้และรักที่จริงใจให้กับพวกเขาก็พอ

สรุป ภาพยนตร์เรื่องคู่แสด เนื่องจากเป็นเรื่องราวของชายรักชายที่อยู่ในแวดวงของนางโชว์ที่ Alcazar ฉะนั้น ภาพของตัวละครจึงมีความหลากหลาย คือ มีทั้งกะเทย เกย์ และกะเทยแปลงเพศ ส่วนเนื้อเรื่องของภาพยนตร์นั้น แม้จะมีการสื่อให้เห็นถึงเรื่องราวชีวิตของกลุ่มชายรักชายที่มีการดำเนินชีวิตในหลากหลายรูปแบบ แต่เนื้อเรื่องไม่ได้เน้นหรือต้องการเกี่ยวโยงไปถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

8. ภาพยนตร์เรื่อง “รักไม่จำกัดนิยาม” (Unlimited of Love)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องรักไม่จำกัดนิยามพบว่ามีตัวละครชายรักชายจำนวน 3 ตัว โดยแบ่งเป็นตัวละครหลัก 1 ตัว และตัวละครเสริม 2 ตัว ดังนี้

ตัวละครที่ 1 จ๊อบ มีอาชีพเป็นนักแข่งมอเตอร์ไซด์ เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด

ตัวละครที่ 2 ชาย ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด

ตัวละครที่ 3 ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นนักโฆษณา เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครที่พบในเรื่องเป็นเกย์ทั้งหมด คือ เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด โดยสรุปภาพรวมได้ดังนี้ บุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายแต่จะเรียบร้อยผิดปกติ นุ่มนวล ผิดปกติ นิสัยและอารมณ์ ตัวละครหลักจะมีนิสัยอ่อนโยน อ่อนหวาน เรียบร้อย บางครั้งชี้แจง ส่วนตัวละครเสริมไม่สามารถระบุได้ พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ตัวละครหลักไม่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ส่วนตัวละครเสริมไม่สามารถระบุได้ ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย จะเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

แม้ภาพยนตร์เรื่องนี้จะมีตัวละครชายรักชายเป็นตัวหลัก แต่ตัวละครก็ไม่ได้มุ่งสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องรักไม่จำกัดนิยามไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ถึงแม้จะมีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก แต่เนื้อหาของภาพยนตร์ไม่ได้เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องรักไม่จำกัดนิยามเป็นการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในรูปแบบของเกย์เพียงอย่างเดียว ส่วนเนื้อเรื่องของภาพยนตร์นั้นไม่ได้สะท้อนถึงเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย

9. ภาพยนตร์เรื่อง “สวຍລາກໄສ້” (Sick Nurses)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องสวຍລາກໄສ້พบว่ามีตัวละครชายรักชายจำนวน 2 ตัว โดยเป็นตัวละครหลัก ทั้งหมด คือ

ตัวละครที่ 1 มีสองบุคลิกภาพ คือ ก่อนแปลงเพศมีชื่อว่า ตวงวิทย์ มีอาชีพเป็นบุรุษพยาบาล เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด และหลังแปลงเพศเปลี่ยนชื่อเป็น ตาหวาน มีอาชีพเป็นนางพยาบาล เป็นตัวละครหลัก เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 2 หมอตำ มีอาชีพเป็นหมอ เป็นตัวละครหลัก เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้มีอยู่ 3 ประเภทด้วยกัน คือ

1. เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด คือ ตวงวิทย์ ซึ่งมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชาย แต่จะดูเรียบร้อยและนุ่มนวลกว่า นิสัยและอารมณ์ มีอารมณ์รุนแรง อารมณ์แปรปรวน ขี้หึง พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

2. เกย์แบบเหมือนผู้ชาย คือ หมอตำ ซึ่งมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป นิสัยและอารมณ์ มีอารมณ์รุนแรง เป็นโรคจิต พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้ชายและผู้หญิง สำนวนทางเพศ ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย เฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

3. กะเทยแปลงเพศ คือ ตาหวาน ซึ่งมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง เสริมทรวงอกและแปลงเพศแล้ว นิสัยและอารมณ์ มีอารมณ์รุนแรง อารมณ์แปรปรวน ขี้เหิง อาฆาตแค้น พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย เฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร ตัวละครเรื่องนี้ได้ให้ความหมายออกมา 3 ด้านด้วยกัน ได้แก่

1. ลักษณะของชายรักชายในสังคมไทย คือ ตัวละครทั้ง 2 จะมีลักษณะที่ไม่สามารถดูออกได้ว่าตัวละครเป็นเกย์ เพราะไม่แตกต่างจากคนทั่วไปในสังคม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมไทยบุคคลที่เป็นชายรักชายนั้น มีการแสดงออกภายนอกที่เหมือนกับคนทั่วไป ไม่จำเป็นว่าเกย์หรือกะเทยแปลงเพศจะต้องตุ้งติ้ง กรีดกร๊าด แต่งหน้าทาปาก เป็นต้น

2. พฤติกรรมทางเพศหรือการมีเพศสัมพันธ์ คือ หมอตำที่เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย โดยตัวละครนี้จะพยายามสื่อให้เห็นว่าเกย์มีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นผู้ชายอย่างเดียว หรือที่เรียกว่า Bisexual

3. อาชีพ อาชีพก็เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถระบุความเป็นชายรักชายได้ โดยภาพยนตร์ในอดีตนั้นพยายามสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มชายรักชายจะมีอาชีพที่เกี่ยวข้องกับความสวยงาม ความบันเทิง เช่น เป็นช่างเสริมสวย ช่างทำผม ช่างแต่งหน้า หรือทำงานในวงการบันเทิง เช่น แฟชั่น นางแบบ เป็นต้น ซึ่งภาพยนตร์เรื่องนี้ชายรักชายกลับมีอาชีพเป็นหมอ เป็นพยาบาล สื่อให้เห็นว่าชายรักชายนั้นแฝงตัวอยู่ในทุกสาขาอาชีพ ไม่จำกัดว่าอาชีพใดอาชีพหนึ่ง นอกจากนี้ยังอนุมานไปได้อีกว่าการที่ชายรักชายมีหลากหลายอาชีพนั้น แสดงว่าพวกเขาเป็นผู้มีความรู้ความสามารถอีกด้วย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์นั้นจะมีหลักในการวิเคราะห์อยู่ 4 หลักใหญ่ ๆ ดังนี้

1. โครงเรื่อง เป็นภาพยนตร์แนวผีซึ่งเป็นเรื่องราวโศกนาฏกรรมความรักของคู่เกย์ที่ฝ่ายหนึ่งทรยศต่อความรัก

2. แก่นเรื่อง ปมหรือประเด็นสำคัญเป็นเรื่องของการสื่อถึงไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ และกลายเป็นโศกนาฏกรรม

3. สถานที่ ภาพยนตร์เรื่องนี้มีการดำเนินเรื่องโดยใช้โรงพยาบาลเป็นสถานที่หลัก ซึ่งสถานที่นี้ไม่ได้มุ่งสะท้อนถึงพื้นที่ของกลุ่มชายรักชาย

4. มุมมองความรัก ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนถึงมุมมองความรักหลายด้าน ดังนี้

4.1 ไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ เรื่องนี้สื่อให้เห็นว่าความสัมพันธ์แบบชายกับชายนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ยั่งยืน เช่น เมื่อหมอตำเเจกกับนุ๊กซึ่งเป็นน้องสาวของนางเอกก็เปลี่ยนใจมาชอบน้องและทิ้งนางเอกไป

4.2 โศกนาฏกรรมความรักที่เกิดจากการผิดหวังในความรัก คือ เมื่อหมอตำเเจกต้องการจะเลิกกับนางเอก (ตาหวาน) เพราะไปชอบคนอื่น แต่นางเอกไม่ยอมทำให้ถูกหมอตำเเจกฆ่าตาย นางเอกเสียใจมากจึงแค้นแค้นโดยฆ่าทุกคน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์เพิ่มเติมถึงประเด็นที่น่าสนใจที่พบในเรื่องอีก คือ

1. การสื่อสารทางเพศ เรื่องนี้พบว่าหมอตำเเจกนั้นมีเพศสัมพันธ์กับนางพยาบาลสาวทุกคนที่อยู่ในโรงพยาบาล ไม่เฉพาะแต่ตาหวานและนุ๊กเท่านั้น

2. การแต่งงาน ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สื่อให้เห็นว่าความรักของชายรักชายนั้นไม่สามารถแต่งงานกันได้ คือ ตาหวานได้ขอให้หมอตำเเจกมาแต่งงานกัน แต่หมอตำเเจกไม่ยอมแต่งงานด้วย โดยพูดว่า “แต่งงานต้องแต่งงานกับผู้หญิง” ซึ่งถึงแม้ตาหวานจะไปแปลงเพศให้เหมือนผู้หญิงแต่ก็ไม่ใช่มะเมียแท้ ๆ อยู่ดี

สรุป ภาพยนตร์เรื่องสวดยลากได้เป็นการนำเสนอภาพของชายรักชายใน 2 รูปแบบคือ เกย์ และกะเทยแปลงเพศ ส่วนเนื้อเรื่องของภาพยนตร์นั้นเป็นการสะท้อนถึงเรื่องราวความรักของชาย-ชายที่ไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ มีการทรยศ นอกใจ จนเกิดเป็นโศกนาฏกรรม

สรุปการวิเคราะห์นำเสนอตัวละครชายรักที่เป็นตัวละครหลัก

ตารางที่ 4.1

แสดงรายชื่อตัวละครและภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก

ภาพยนตร์	ตัวละครหลัก	ประเภทชายรักชาย	อาชีพ
รักแห่งสยาม	โต้่ง	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	นักเรียน
รักแห่งสยาม	มิว	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	นักเรียน
เพื่อน...กูรักมึงว่ะ	เมฆ	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	มือปืน
เพื่อน...กูรักมึงว่ะ	อิฐ	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	ตำรวจ
ขอให้รักจงเจริญ	ธัญญา (แทน)	กะเทย	นางโชว์
โกยเถอะเกย์	ใหญ่	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	เจ้าของปั๊มน้ำมัน
โกยเถอะเกย์	อู๊ด	เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด	เจ้าของปั๊มน้ำมัน
ตัดสู้ฟุด	อาเทียน	กะเทย	หัวหน้าแก๊งมาเฟีย
หอแต้วแตก	เจ็การ์ตูน	กะเทย	เจ้าของหอพัก
หอแต้วแตก	เจ็แต้ว	กะเทย	เจ้าของหอพัก
หอแต้วแตก	เจ็มดดำ	กะเทย	เจ้าของหอพัก
หอแต้วแตก	แพนเค้ก	กะเทย	นักศึกษา
คู่แสด	ลิลลี่	กะเทย	นางโชว์
คู่แสด	เคน	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	ชาตกร
รักไม่จำกัดนิยาม	จ๊อบ	เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด	นักแข่งมอเตอร์ไซด์
สวຍລາກໄສ້	ดาวหวาน(ดวงวิทย์)	กะเทยแปลงเพศ	พยาบาล
สวຍລາກໄສ້	หมอดำ	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	หมอ

บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลัก

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลักมีจำนวน 17 ตัวละคร โดยมีบุคลิกภาพที่แบ่งออกได้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. เกย์ ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลัก มีเกย์จำนวนทั้งสิ้น 9 ตัว ซึ่งเกย์ที่พบมี 2 ประเภทด้วยกัน คือ

เกย์แบบเหมือนผู้ชาย มีตัวละครจำนวน 7 ตัว ได้แก่ ไต้กับมิว (รักแห่งสยาม), เมฆกับอัฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), หมอต้า (สวຍລາກໄສ້), ไหญ่ (โกยเถอะเกย์) และเคน (คู่แสด) ซึ่งลักษณะที่พบมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป เพียงแต่มีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างออกไป

เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด มีตัวละครจำนวน 2 ตัว ได้แก่ ชู๊ด (โกยเถอะเกย์) และจ๊ับ (รักไม่จำกัดนิยาม) มีบุคลิกภาพเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะเรียบร้อยผิดปกติ นุ่มนวลผิดปกติ การแต่งกาย แต่งตัวเหมือนผู้ชายแต่แต่งตัวเนียบ น้ำเสียงและคำพูด พูดจาเหมือนผู้ชายแต่จะนุ่มนวลและใช้คำพูดสุภาพ แต่งตัวดี มีรสนิยม ดูเป็นคนทันสมัย

2. กะเทย ตัวละครหลักที่เป็นกะเทยมีจำนวน 7 ตัว ได้แก่ ัญญา (ขอให้รักจงเจริญ), อาเทียน (ตัดสู้ฟูต), เจ็การ์ตูน เจ้แต่ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (หอยแ้วแตก), ลิลลี่ (คู่แสด) มีบุคลิกภาพที่สูงต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชมัยชายตา การแต่งกาย แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสันฉูดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กรีดกร๊าด วิว๊ว้ย พูดจาจีบปากจีบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง ใช้คำหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ พูดจาต่อทอและเสียดสี ชายรักชายประเภทนี้อาจเป็นผู้หญิงและเลียนแบบผู้หญิง แต่ยังไม่ได้แปลงเพศ

3. กะเทยแปลงเพศ ตัวละครหลักที่พบมีเพียงตัวเดียว คือ ตาหวาน (สวຍລາກໄສ້) มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง อาจจะเสริมทรวงอกหรือแปลงเพศแล้ว

นิสัยและอารมณ์ ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักนี้ จะพบว่านิสัยและอารมณ์ของตัวละครจะแตกต่างกันไปตามประเภทของตัวละครชายรักชาย คือ

- เกย์ ตัวละครชายรักชายที่เป็นเกย์นั้นภาพยนตร์จะนำเสนอลักษณะนิสัยให้เห็นได้ชัดเจนมากกว่าด้านอารมณ์ คือ จะมีนิสัยเหมือนผู้ชายทั่วไป เช่น เจียบขริ้ม พูดน้อย เก็บตัว ร่าเริง เป็นต้น ส่วนด้านอารมณ์จะตัวละครชายรักชายที่เป็นเกย์จะไม่แสดงออกทางด้านอารมณ์ให้เห็น หรืออาจเก็บอารมณ์ข้างในก็ได้

- กะเทยและกะเทยแปลงเพศ ภาพยนตร์จะมีการนำเสนอลักษณะนิสัยและอารมณ์ของตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศในปริมาณที่เท่ากัน คือ นิสัยจะมีลักษณะที่ไม่ดี ชี้อ้างอิงจาก ขอบกั้นกันแก่งคนอื่น ส่วนอารมณ์จะนำเสนอว่าเป็นผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง เดียวดีเดียวร้าย

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักนี้พบว่า พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศของตัวละครจะแตกต่างกันไปตามประเภทของตัวละครชายรักชาย คือ

- เกย์ ภาพยนตร์จะนำเสนอในเรื่องของการชอบผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ใหญ่กับชู้ต (โกยเถอะเกย์), มิวกับโต้ง (รักแห่งสยาม), เมฆกับอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), จีบ (รักไม่จำกัดนิยาม) และเคน (คู่แสด) นอกจากนี้ยังพฤติกรรมทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์ในลักษณะไบเซ็กชวล (Bisexual) ด้วย คือ สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย ได้แก่ หมอตำ (สวຍລາກໄສ້)

- กะเทยและกะเทยแปลงเพศ จะเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูง หมกมุ่นเรื่องเพศ สำนวนทางเพศ ชอบลวนลามผู้ชาย เช่น เกาะเกาะผู้ชาย จีบผู้ชาย และปรากฏว่ามีเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ธัญญา (ขอให้รักจงเจริญ), อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), ลิลลี่ (คู่แสด), เจ็การ์ตูน เจ้แตรว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (ห่อแตรวแตก) นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอว่าเป็นผู้รักเดียวใจเดียว คือ ตาหวาน (สวຍລາກໄສ້)

ปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักจะนำเสนอปฏิกิริยา 3 แบบ คือ

แบบแรก รับไม่ได้เมื่อรู้ว่าเป็นชายรักชาย แต่สุดท้ายก็รับได้และพยายามทำความเข้าใจ ซึ่งปฏิกิริยาแบบนี้กลุ่มคนที่รับไม่ได้จะเป็นครอบครัวและคนรอบข้าง เช่น มิวและโต้ง (รักแห่งสยาม), เมฆและอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) ครอบครัวของเมฆ คือ แม่และหมอน้องชายรับไม่ได้เมื่อรู้ว่าเมฆเป็นเกย์ ส่วนอิฐนั้นทรายแพนสาวรับไม่ได้เมื่อรู้ความจริงว่าคนที่กำลังจะแต่งงานด้วยเป็นเกย์และมีความเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน และแพน (ขอให้รักจงเจริญ) คู่หมั้นรักรับไม่ได้เมื่อความจริงเปิดเผยว่าแพนเป็นกะเทย

แบบที่สอง คือ ปฏิกิริยาที่แสดงถึงการเป็นตัวแทนของความตลก โดยตัวละครชายรักชายแสดงออกมาทางบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดเพื่อสร้างความตลก เช่น เจ็การ์ตูน เจ้มดดำ และเจ้แตรว (ห่อแตรวแตก), อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), ลิลลี่ (คู่แสด)

แบบที่สาม คือ รู้สึกเฉย ๆ เหมือนคนทั่วไป ได้แก่ ใหญ่กับชู้ต (โกยเถอะเกย์), เคน (คู่แสด), จีบ (รักไม่จำกัดนิยาม), ตาหวานกับหมอตำ (สวຍລາກໄສ້)

อาชีพ ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักมีการนำเสนออาชีพที่หลากหลาย ซึ่งแบ่งประเภทของอาชีพได้ 4 ประเภทคือ

- อาชีพดั้งเดิม เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอซ้ำ ๆ ว่าตัวละครชายรักชายมักมีอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ นางโชว์ ได้แก่ ลิลลี่ (คู่แสด) และธัญญา (ขอให้รักจงเจริญ), ฆาตกร ได้แก่ เคน (คู่แสด)
- อาชีพทั่วไป เช่น เจ้าของหอพัก ได้แก่ เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว กับเจ้มดดำ (หอแต้วแตก), นักเขียนนิยาย ได้แก่ จ๊อบ (รักไม่จำกัดนิยาม), เจ้าของปั้มน้ำมัน ได้แก่ ใหญ่กับอู๊ด (โกยเถอะเกย์)
- อาชีพที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพของชายรักชาย เป็นอาชีพที่ไม่ปรากฏว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพเหล่านี้ เช่น หมอ ได้แก่ หมอต้า (สวดยลากไส้), พยาบาล ได้แก่ ตาหวาน (สวดยลากไส้), ตำรวจ ได้แก่ เมฆ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), มือปืน ได้แก่ อีฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) และหัวหน้าแก๊ง ได้แก่ อาเทียน (ตัดสูฟุด)
- อาชีพที่มักไม่นำเสนอ เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มักไม่ให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพนี้เพราะจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเยาวชนได้ คือ อาชีพนักเรียน ได้แก่ ไต๋กับมิว (รักแห่งสยาม), นักศึกษา ได้แก่ แพนเค้ก (หอแต้วแตก)

ความคิดของตัวละคร

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลักไม่ว่าจะเป็นเกย์ กะเทย หรือกะเทยแปลงเพศ นั้น พบว่าภาพยนตร์ได้ให้ตัวละครมีความคิดเกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ อัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชาย เช่น ความสับสนในการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ ไต๋ (รักแห่งสยาม) และธัญญา (ขอให้รักจงเจริญ) ปฏิเสธการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ เมฆกับอีฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) การปกปิดหรือเปิดเผยการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ อาเทียน (ตัดสูฟุด) และมุมมองความรัก เช่น การไม่สมหวังในความรัก ได้แก่ ไต๋กับมิว (รักแห่งสยาม) รักเดียวใจเดียว เช่น เมฆกับอีฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) โศกนาฏกรรมความรัก เช่น ใหญ่กับอู๊ด (โกยเถอะเกย์) ตาหวานกับหมอต้า (สวดยลากไส้) นอกจากนี้ ตัวละครหลักในภาพยนตร์บางเรื่องไม่ได้มีการนำเสนอความคิด ความอ่านของตัวละครที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด เช่น เรื่องหอแต้วแตก, รักไม่จำกัดนิยาม และคู่แสด

การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์

ตัวละคร

1. ความหลากหลายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครหลักในภาพยนตร์นั้น จะเห็นได้ว่ามีความหลากหลายของตัวละคร คือมีทั้งเกย์ กะเทย และกะเทยแปลงเพศ ซึ่งในแต่ละประเภทก็มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันไปอีก เช่น เกย์ก็มีทั้งที่เหมือนผู้ชาย ได้แก่ มิวกับโต้ (รักแห่งสยาม, เมฆกับอัฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), หมอตำ (สวຍลากไต้) และแบบไม่เห็นได้ชัด ได้แก่ อู๊ด (โกยเถอะเกย์) ส่วนกะเทยและกะเทยแปลงเพศก็มีทั้งที่กรีดกรีด จัดจ้าน ได้แก่ ลิลลี่ (คู่แสด), เจ็การ์ตูน เจ็มดดำ เจ็แต้ว (หอแต้วแตก, อาเทียน (ตัดสู้ฟุด) และแบบเรียบร้อย ได้แก่ ภัฏญ่า (ขอให้อีกใจเจริญ, ตาหวาน (สวຍลากไต้) หรือแม้กระทั่งอาชีพก็มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น หมอ มือปืน ตำรวจ พยาบาล นางโชว์ นักเรียน นักศึกษา เป็นต้น ซึ่งการที่ภาพยนตร์นำเสนอตัวละครชายรักชายว่ามีความแตกต่างหลากหลายนั้น เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยนั้นมีความแตกต่างเช่นกัน คือ มีหลายประเภท หลายบุคลิกภาพ และหลากหลายอาชีพ ฉะนั้น ภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ จึงมีอาจสะท้อนถึงภาพของกลุ่มชายรักชายในสังคมได้ทุกกลุ่ม ตัวละครที่ปรากฏเป็นเพียงภาพ ๆ หนึ่งที่สะท้อนถึงความเป็นกลุ่มชายรักชายในสังคม และในเมื่อเป็นการสะท้อนเพียงส่วนหนึ่งก็อาจเหมารวมได้ว่าภาพสะท้อนนั้นคือภาพของกลุ่มชายรักชายทั้งหมดเช่นกัน

2. ความรุนแรงของบุคลิกภาพ คือ ภาพตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ไทยจะมีความรุนแรงมากขึ้น คือ ภาพชายรักชายจากภาพยนตร์ไทยปีนี้ไม่ได้มีแตกต่างจากภาพยนตร์ปีที่ผ่าน ๆ มา เพียงแต่ระดับความรุนแรงของภาพเพิ่มมากขึ้น เช่น บุคลิกภาพของกะเทยจะมีจิตมากขึ้น พูดจาหยาบคายมากขึ้น มีการใช้คำด่าทอเสียดสีบ่อยครั้ง และพฤติกรรมทางเพศก็มีความรุนแรงมากขึ้นเช่นกัน เช่น จับเป้ากางเกง ลวนลามผู้ชาย เป็นต้น ทั้งนี้ความรุนแรงของภาพที่เกิดขึ้นนั้นไม่มีที่ไปที่ไปที่สมเหตุสมผล ทั้งยังเกินความจำเป็นอีกด้วย ดังเช่น อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), ลิลลี่ (คู่แสด), เจ็การ์ตูน เจ็แต้ว เจ็มดดำ และแพนเค้ก (หอแต้วแตก)

3. ตัวแทนของความตลก เป็นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เช่น อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), เจ็การ์ตูน เจ็แต้ว เจ็มดดำ และแพนเค้ก (หอแต้วแตก) และตัวแทนความตลกในเชิงดูหมิ่นดูแคลน เช่น ลิลลี่ในเรื่องคู่แสดที่ให้เอาหน้าไปอยู่กับอวยวะเพศชาย

4. สร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง โดยใช้บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรส เช่น ท่าทางที่ต้งต้ง กรีดกรีด เช่น ลิลลี่ (คู่แสด),

อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (หอบแต้วแตก) การแต่งกายที่ดูฉูดฉาด จัดจ้าน เช่น ลิลลี่ (คู่แสด), อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (หอบแต้วแตก) หรือจะเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ชอบลวนลามผู้ชาย เช่น ลิลลี่ (คู่แสด), อาเทียน (ตัดสู้ฟุด), เจ็การ์ตูน เจ้แต้ว เจ้มดดำ และแพนเค้ก (หอบแต้วแตก) เป็นต้น

ภาพยนตร์

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครหลักนั้น ตัวละครชายรักชายจะมีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง โดยมีโครงเรื่องและแก่นเรื่องเป็นเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในด้านต่าง ๆ เช่น อัตลักษณ์หรือตัวตน สาเหตุการเป็นคนรักเพศเดียวกัน มุมมองความรัก การแต่งงาน โศกนาฏกรรมความรัก เอดส์ รวมถึงปัญหาสังคม เช่น การฆ่ากะเทย ซึ่งในภาพยนตร์ชายรักชาตินั้นจะสะท้อนเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายออกมาทั้งทางบทบาทยนตร์ ฉากหรือสถานที่ ความคิดของตัวละคร เพื่อให้องค์ประกอบของภาพยนตร์เหล่านี้เป็นตัวสื่อหรือสะท้อนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในภาพยนตร์ไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมได้ ซึ่งภาพยนตร์ทั้ง 9 เรื่องนี้ มีการสื่อความหมายในเรื่องต่าง ๆ ของกลุ่มชายรักชาวดังนี้

1. อัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชาย ภาพยนตร์ที่สื่อความหมายในด้านอัตลักษณ์หรือตัวตนของชายรักชาตินั้นมีอยู่หลายเรื่องด้วยกัน ซึ่งแต่ละเรื่องมีการสะท้อนถึงอัตลักษณ์ที่แตกต่างกัน เช่น

- การสืบสนในการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ ไต้ (รักแห่งสยาม) และแทน (ขอให้รักจงเจริญ) ตัวละครทั้งสองเรื่องนี้เกิดความไม่แน่ใจในเพศสภาพของตนเองว่าเป็นคนรักเพศเดียวกันหรือไม่

- การปฏิเสธการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ เมฆและอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) ภาพยนตร์เรื่องนี้นำเสนอความเป็นชายรักชายที่รู้ว่าตนเองเป็นเกย์ แต่ไม่สามารถยอมรับการเป็นเกย์ของตนเองได้ (เมฆ) เนื่องจากมีความฝังใจเกี่ยวกับพ่อเลี้ยงของตนเองที่มีเพศสัมพันธ์ได้กับหญิงและชาย ทั้งยังสับสนทางเพศ ส่งผลให้แม่และน้องชายของตนเองติดเอดส์ ทำให้เขามีทัศนคติที่ไม่มีต่อเกย์ จึงไม่ยอมรับว่าตัวเองเป็นเกย์ ส่วนอิฐเองนั้นก็เกย์แต่ใช้ผู้หญิงมาปิดบังและคบหากันถึงขั้นจะแต่งงาน

- การปกปิดความเป็นคนรักเพศเดียวกัน ได้แก่ อาเทียน (ตัดสู้ฟุด) เป็นกะเทยแต่ไม่สามารถเปิดเผยให้สังคมรับรู้ได้เพราะกลัวว่าจะมีผลต่ออาชีพ การปกครองลูกน้อง เพราะหากรู้ว่าหัวหน้าของตนเองเป็นกะเทยจะหมดความนับถือ ไม่ศรัทธา ซึ่งจะเห็นได้ว่าความเป็นชายรักชายมีผลต่ออาชีพ แต่ในตอนท้ายเรื่องอาเทียนได้รับการยอมรับและเปิดเผยความเป็นกะเทย

เพราะได้แสดงความสามารถให้เห็นว่า กะเทยเป็นผู้มีความสามารถมาเป็นสิ่งทดแทนการเป็นกะเทย

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นคนรักเพศเดียวกัน ภาพยนตร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงการเป็นคนรักเพศเดียวกันนั้นมีสาเหตุมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- ครอบครัว ไต๋กับมิว (รักแห่งสยาม) ครอบครัวไต๋มีแม่เป็นเสาหลักของบ้าน เพราะพ่อได้กลายเป็นคนอ่อนแอจากการที่พี่สาวหายตัวไป ไต๋จึงถูกเลี้ยงดูโดยแม่ตลอดมาทำให้ไต๋มีการเลียนแบบพฤติกรรมแม่ ส่วนมิวนั้นก็เช่นกันถูกเลี้ยงดูโดยอาม่ามาตั้งแต่เด็กเพราะพ่อแม่เสียชีวิต ทำให้มิวเอาอย่างอาม่าคือ เลียนแบบพฤติกรรมของผู้หญิงมา

- สิ่งแวดล้อม แทน (ขอให้รักจงเจริญ) ภาพยนตร์ได้รู้เรื่องปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมว่ามีส่วนทำให้แทนกลายเป็นคนรักเพศเดียวกัน โดยภาพยนตร์ได้วางเรื่องไว้ว่าแทนเป็นกะเทยจากการเลี้ยงดูของป้าที่เป็นกะเทยและมีอาชีพเป็นนางโชว์ ทำให้ป้าต้องพาแทนมาเลี้ยงที่ทำงาน (คาบาเรต์โชว์) ที่มีนางโชว์อยู่เต็มไปหมด

3. มุมมองความรัก ภาพยนตร์แต่ละเรื่องได้สะท้อนให้เห็นถึงมุมมองความรักของชายรักชายในสังคมไทยออกมาในหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

- รักเดียวใจเดียว ไต๋แก่ เมฆกับอิฐ (เพื่อน...กูรักมึงวะ) ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องราวความรักของชายรักชายในอีกมุมมองหนึ่งที่แตกต่างออกไป คือ โดยปกติทั่วไปแล้วภาพยนตร์จะนำเสนอความรักของชายรักชายในด้านลบ คือ เป็นความรักที่ไม่สมหวัง ไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ หรือโศกนาฏกรรมความรักของคู่เกย์ เป็นต้น แต่เรื่องกลับเป็นเรื่องราวความรักแบบจริงจัง เป็นรักแท้ของชายรักชาย ซึ่งต้องการจะสื่อให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายไม่ได้มีแต่ความรักแบบรักสนุกเท่านั้น แต่ยังมีความรักที่มั่นคงอยู่อีกด้วย ถึงแม้จะพบกับอุปสรรคมากมาย เช่น ความแตกต่างด้านอาชีพ การไม่ยอมรับตัวเองว่าเป็นเกย์ เมฆถูกขังในคุก ส่วนอิฐตาบอด ซึ่งแม้เวลาจะผ่านไป 25 ปี หรือเมฆตายจากไป แต่ทั้งสองก็ยังมีความรักให้แก่กัน

- ไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ ไต๋แก่ ไหญ่กับอุ๊ต (โกยเถอะเกย์) และตาวานกับหมอด้า (สวยลากไส้) ภาพยนตร์ทั้งสองเรื่องนี้สื่อให้เห็นว่าความสัมพันธ์แบบชายกับชายนั้นเป็นความสัมพันธ์ที่ไม่ยั่งยืน เช่น ไหญ่เมื่อมีความสัมพันธ์กับแดงโม จึงคิดที่จะตีจากอุ๊ตคนรัก ส่วนหมอด้าเจอกับนุกซึ่งเป็นน้องสาวของนางเอกก็เปลี่ยนใจมาชอบน้องและทิ้งนางเอกไป

- การไม่สมหวังในความรัก ไต๋กับมิว (รักแห่งสยาม) ภาพยนตร์เรื่องนี้สะท้อนให้เห็นถึงความรักของชายสองคนที่ไม่สมหวังในความรัก เนื่องจากครอบครัวและสังคมไม่ยอมรับส่งผลให้ทั้งสองคนไม่สามารถคบหากันแบบคู่รักได้ โดยเลือกที่จะใช้ชีวิตตามครรลองของสังคม แทนความต้องการของตนเอง

- โศกนาฏกรรมความรัก ได้แก่ ใหญ่กับอุ๊ต (โกยเถอะเกย์) โศกนาฏกรรมความรักเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ภาพยนตร์สะท้อนออกมา ชายรักชายเมื่อมีความรักก็จะทุ่มเทจนหมด แต่เมื่อรู้ว่าตนเองถูกทรยศหรือนอกใจก็จะมีอาการเหวี่ยงที่รุนแรงเช่นกัน อย่างคำพูดที่ว่า “รักมากก็เกลียดมาก” ซึ่งเมื่ออุ๊ตรู้ว่าใหญ่นอกใจแอบไปมีความสัมพันธ์กับผู้หญิงที่ชื่อแตงโม และจะกลับมาเลิกกับตนนั้น ทำให้อุ๊ตเสียใจมากที่ใหญ่ทรยศในความรักที่เขาให้ไว้อย่างมากมาย จึงวางแผนที่จะฆ่าใหญ่กับแตงโมและตัวเองจะฆ่าตัวตายตามไป แต่เรื่องกลับกลายเป็นว่าอุ๊ตฆ่าใหญ่และอุ๊ตก็ถูกแตงโมฆ่าตาย เรื่องราวจึงกลายเป็นโศกนาฏกรรมความรักของชายรักชายในรูปแบบเดิม ๆ อย่างที่มักเห็นกันบ่อย อย่างเรื่องเพลงสุดท้าย ส่วนดาวหวานกับหอมด้า (สวยลากไล่) โศกนาฏกรรมความรักที่เกิดจากการผิดหวังในความรัก คือ เมื่อหอมด้าต้องการจะเลิกกับนางเอก (ดาวหวาน) เพราะไปชอบคนอื่น แต่นางเอกไม่ยอมทำให้ถูกหอมด้าฆ่าตาย นางเอกเสียใจมากจึงแก้แค้นโดยฆ่าทุกคน

4. การแต่งงาน ได้แก่ ดาวหวานกับหอมด้า (สวยลากไล่) ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สื่อให้เห็นว่าความรักของชายรักชายนั้นไม่สามารถแต่งงานกันได้ คือ ดาวหวานได้ขอให้หอมด้ามาแต่งงานกัน แต่หอมด้าไม่ยอมแต่งงานด้วย โดยพูดว่า “แต่งงานต้องแต่งงานกับผู้หญิง” ซึ่งถึงแม้ดาวหวานจะไปแปลงเพศให้เหมือนผู้หญิงแต่ก็ไม่ใช่ผู้หญิงแท้ ๆ อยู่ดี

5. ปัญหาสังคม ภาพยนตร์ที่สะท้อนถึงปัญหาสังคมที่เกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายมีดังนี้

- เอดส์ ภาพยนตร์เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ ได้กล่าวถึงปัญหาสังคม คือ เอดส์ โดยพบว่าหมอกซึ่งเป็นน้องชายของเมฆเป็นเอดส์จากการที่ถูกพ่อเลี้ยงข่มขืน และการที่หมอกถูกสังคมรังเกียจส่งผลให้ถูกคนรังแกอยู่เสมอ จึงเกิดความเก็บกดและไปขายบริการเพื่อแพร่เชื้อเอดส์ให้กับคนอื่นต่อ ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าภาพยนตร์ชายรักชายมักจะถูกโยงเข้ากับเรื่องเอดส์และเป็นผู้แพร่เชื้อเสมอ ๆ ดังเช่นภาพยนตร์เรื่องนี้ที่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย แต่ก็นิยามพื้นที่จะมีเรื่องเอดส์เข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งการนำเสนอในลักษณะเช่นนี้เป็นสิ่งที่สะท้อนได้ว่าเกย์ต้องควบคู่กับเอดส์ เกย์เป็นผู้แพร่เชื้อเอดส์ และเป็นผู้ล่าสอนทางเพศ ซึ่งจากงานวิจัยทางด้านเอดส์พบว่าบุคคลที่เป็นเอดส์ส่วนใหญ่มาจากกลุ่มรักต่างเพศที่มีพฤติกรรมล่าสอนทางเพศ แต่กลับกลายเป็นว่าเอดส์เกิดจากการล่าสอนทางเพศของกลุ่มรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด ๆ จนเกิดการเหมารวมว่า “เอดส์คือเกย์ เกย์คือเอดส์” โดยความเชื่อนี้เป็นผลมาจากวาทกรรมในอดีตเมื่อปี พ.ศ. 2522 จากงานวิจัยเรื่อง “วาทกรรมเกี่ยวกับเกย์ในสังคมไทย” ของเทอดศักดิ์ ร่มจำปา ช่วงนั้นเป็นช่วงที่เกย์เริ่มมีการเปิดเผยตัวในสังคมไทยตรงกับที่เอดส์เข้ามาแพร่ระบาดในประเทศไทยพอดี และปรากฏว่าผู้ที่เป็นเอดส์รายแรกเป็นคนรักเพศเดียวกัน ดังนั้น เอดส์จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของเกย์นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

- การฆ่ากะเทย เคน (คู่แสด) ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้สะท้อนให้เห็นอีกมุมหนึ่งซึ่งเป็นปัญหาสังคม ที่เป็นภัยมืดของกลุ่มชายรักชายที่ยังไม่มีภาพยนตร์เรื่องใดนำเสนอ คือ ฆาตกรที่ฆ่ากะเทยมาแล้วหลายรายซึ่งเป็นผลจากการเกลียดกะเทย โดยส่วนใหญ่ที่พบในภาพยนตร์ จะเป็นการฆ่ากันเองของคู่เกย์จากผลของความหึงหวง หรือไม่ก็เป็นเกย์ที่เป็นฆาตกรโรคจิต

6. ปมปัญหาในอดีต เคน (คู่แสด) เขามีปมปัญหาในอดีตที่ว่าพ่อมีเมียน้อยเป็นกะเทย และเขาถูกกะเทยเลี้ยงมาอย่างทารุณ ส่งผลให้เขาเกลียดกะเทยและคิดฆ่ากะเทยทุกคน ตัวละครนี้สื่อให้เห็นว่าบางคนเป็นชายรักชายแต่ก็เกลียดชายรักชาย หรือที่เรียกว่า เกลียดความเป็นเกย์ของตัวเอง นอกจากนี้ การเลี้ยงดูของครอบครัวในวัยเด็กมีผลต่อการกำหนดเพศและพฤติกรรม ซึ่งการที่เด็กผู้ชายถูกเลี้ยงดูโดยแม่คนเดียว (เพศหญิง) ส่งผลให้เด็กเลียนแบบและแสดงพฤติกรรมตามอย่างแม่ได้ ดังนั้น สาเหตุของการเป็นเกย์เนื่องจากการเลี้ยงดูจากผู้หญิงซึ่งเป็นแม่เลี้ยง และสาเหตุการฆ่ากะเทยเกิดจากความเกลียดชังต่อกะเทยซึ่งเป็นแม่เลี้ยงที่เลี้ยงดูเขาอย่างทารุณนั่นเอง

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรอง

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรองที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ มีจำนวน 3 เรื่องด้วยกัน คือ

1. อีสัม สมหวัง
2. ชุมทางรถไฟ
3. ลิขิตรักชาติแม่

1. ภาพยนตร์เรื่อง “อีสัม สมหวัง” (In Country Melody)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องอีสัม สมหวังพบว่ามีตัวละครชายรักชายจำนวน 2 ตัว โดยเป็นตัวละครรองทั้งหมด คือ

- ตัวละครที่ 1 เจ็ดดอก มีอาชีพครูสอนเต้นประจำวง เป็นตัวละครรอง เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 2 เจ็กีบ มีอาชีพครูสอนเต้นประจำวง เป็นตัวละครรอง เป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย ตัวละครชายรักชายที่พบเป็นกะเทยทั้งหมด ซึ่งมีลักษณะที่เหมือนกัน คือ มีบุคลิกภาพต้งต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว จีบปากจีบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม่กรีดมือ ชม่ายชายตา น้ำเสียงและคำพูด พูดจาจีบปากจีบคอ กรีดกรีด วีดว้าย และปากจัด พูดจาหยาบค้าย การแต่งกายแต่งตัวเป็นผู้หญิง โดยใส่ชุดที่เน้นสีสันดูดูดและลายดอก นอกจากนี้ ยังแต่งหน้าทาปากอีกด้วย ลักษณะนิสัยและอารมณ์ แม้จะเป็นคนที่มีอารมณ์แปรปรวน เดี่ยวดีเดี่ยวร้าย แต่ก็มีอารมณ์ขัน ใจดีและชอบช่วยเหลือผู้อื่น พฤติกรรมทางเพศ มีความต้องการทางเพศสูง สำนอนทางเพศ และชอบลวนลามผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย ตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องไม่ได้มีปฏิกริยาที่เป็นไปในด้านลบเมื่อพบเห็นและพูดคุยกับตัวละครชายรักชาย มีเพียงตัวละครเดียวเท่านั้นที่บ่งบอกถึงการเป็นตัวตลกของชายรักชาย คือ บำเรอ (เจ้าของวงลูกทุ่งและเป็นพ่อของนางเอก) โดยมีอยู่ 2 ฉาก ได้แก่ ฉากแรกบำเรอเอาชีของตัวเองใส่ถุงแล้วหลอกว่าเป็นชาให้กะเทยกิน และฉากที่สองบำเรอฉีสน้ำกะเทย

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้เป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ฉะนั้น ตัวละครชายรักชายในเรื่องจึงไม่ได้มุ่งสะท้อนไปถึงกลุ่มชายรักชายในสังคม เพียงแต่นำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทเพราะต้องการให้ตัวละครเหล่านี้เข้ามาเพิ่มสีสัน สร้างอรรถรส และสร้างความตลกกับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องอีส์ม สมหวัง ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากชายรักชายที่เป็นตัวละครรองไม่มีบทบาทที่สำคัญกับเนื้อเรื่องมากนัก รวมทั้งภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะ แต่เป็นการนำตัวละครชายรักชายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง

สรุป ภาพยนตร์เรื่องอีส์ม สมหวังเป็นการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในรูปแบบของกะเทยเท่านั้น และได้มีการแสดงออกถึงปฏิกริยาของคนทั่วไปที่มีต่อชายรักชายที่เป็นไปในทางเป็นตัวตลก และดูถูกเหยียดหยาม เพื่อความสนุกสนานของภาพยนตร์ โดยที่เนื้อเรื่องของภาพยนตร์ไม่ได้สะท้อนเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย

2. ภาพยนตร์เรื่อง “ชุมทางรถไฟผี” (Train of the Dead)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องชุมทางรถไฟผีพบว่าตัวละครชายรักชาย 1 ตัว คือ เอก ซึ่งเป็นโจร ปล้นเงิน เป็นตัวละครรอง และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ภาพยนตร์เรื่องนี้ตัวละครชายรักชายเพียงตัวละครเดียว ซึ่งเป็นกะเทย มีบุคลิกภาพ น่าเสียง และคำพูดในลักษณะที่ตึงตัง มีจริต กริยาไม่กรีดมือ ชม้ายชายตา พูดจากริวดกริวด วิตว้าย พูดจิบปากจิบคอก ปากจัด พูดจาหยาบค้าย และพยายามตัดเสียงให้เล็กกลง การแต่งกายนั้นแม้เป็นกะเทยแต่ไม่ได้แต่งตัวเป็นผู้หญิง ยังคงใส่ชุดผู้ชายแต่จะใช้สีสันทันตึงจัด จัดจ้านมาก และเป็นชุดรัดรูป ใส่เครื่องประดับผู้หญิงและแต่งหน้าทาปากด้วย ลักษณะนิสัย อารมณ์ และพฤติกรรมทางเพศ จะมีอารมณ์แปรปรวนและอารมณ์รุนแรง คือ เดี่ยวดีเดี่ยวร้าย จะชอบจิบผู้ชายหน้าตาดีและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายรู้สึกเฉย ๆ เหมือนคนปกติทั่วไป ดังนั้น เมื่อสรุปลักษณะโดยรวมของตัวละครชายรักชายในเรื่องนี้พบว่ามีความขัดแย้งกัน คือ เป็นโจร แต่งตัวมาดแมน เช่น ชุดทหาร มีกลิ่นเป็นมัด ๆ แต่ตึงตังและใส่เครื่องประดับเหมือนผู้หญิง และแต่งหน้าทาปาก

การสื่อความหมายของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้มุ่งที่จะสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย โดยเหตุผลที่มีการนำตัวละครชายรักชายเข้ามาในภาพยนตร์ เพราะเห็นว่าชายรักชายมีความแปลกทางด้านการแสดงออก ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทาง การแต่งกาย และนิสัย เป็นต้น รวมทั้งต้องการให้ชายรักชายเข้ามาช่วยเพิ่มสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องชุมทางรถไฟผีไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย เพียงแต่นำตัวละครชายรักชายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเท่านั้น

สรุป ภาพยนตร์เรื่องชุมทางรถไฟผี มีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในรูปแบบของกะเทย โดยจุดเด่นของชายรักชายในเรื่องความแปลกของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกภาพ การแต่งกาย และคำพูด โดยเนื้อเรื่องไม่ได้สะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคม

3. ภาพยนตร์เรื่อง “ลิขิตรักข้ามใจแม่” (The One)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องลิขิตรักข้ามใจแม่พบว่ามีตัวละครชายรักชาย 1 ตัว คือ สืบสาย ซึ่งเป็นนักศึกษา คณะเกษตร-พืชไร่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เป็นตัวละครรอง และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายที่พบเป็นกะเทย ซึ่งในภาพยนตร์เรื่องลิขิตรักข้ามใจแม่นี้ ชายรักชายจะมีบุคลิก 2 แบบด้วยกัน คือ แบบแรกเป็นผู้ชาย จะมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดเป็นผู้ชาย ส่วนบุคลิกแบบที่สอง คือ กะเทย ชายรักชายจะแสดงบุคลิกนี้ออกมาเมื่ออยู่ที่มหาวิทยาลัยเท่านั้น โดยมีลักษณะตุ้งติ้ง มีจริต จีบปากจีบคอ กรีดไม้กรีดมือ ชมัยชายตา ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ้น การแต่งกายจะแต่งตัวเป็นผู้หญิงและแต่งหน้าทาปาก น้ำเสียงและคำพูดจะพูดจิบปากจีบคอ พูดจาเรียบร้อย นุ่มนวล ซึ่งตรงกับนิสัยที่เรียบร้อย นุ่มนวล จิตใจดี ชอบทำอาหาร แต่จะมีขี้หึงอยู่บ้าง พฤติกรรมทางเพศในเรื่องจะเป็นคนรักเดียวใจเดียว ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องนี้ได้มีการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายว่า ชายรักชายในสังคมไทยยังไม่เปิดเผยตัวเองเป็นเพราะกลัวครอบครัว (เนื่องจากพ่อของตัวละครนี้มีความคาดหวังสูงกับลูกชายว่าจะให้เป็นเป็นกำนันและสืบทอดกิจการไร่้อยแทนพ่อ) จะไม่ยอมรับจึงไม่กล้าเปิดเผยและเลือกที่จะเปิดเผยกับเพื่อนแทน ส่งผลให้มีสองบุคลิกเพื่อปิดบังความเป็นกะเทย ส่วนลักษณะที่แตกต่างจากชายรักชายทั่วไปที่มักพบเห็นในภาพยนตร์ คือ เป็นคนเรียบร้อย ชอบทำอาหาร และรักเดียวใจเดียว ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยมีหลายแบบและหลายบุคลิกภาพ หากแต่ภาพยนตร์นำเสนอเพียงบางส่วนทำให้ผู้ชมคิดว่าชายรักชายจะต้องกรีดกรีด วีดว้าย ล่าสอนทางเพศ และไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องลิขิตรักข้ามใจแม่ ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) เพียงแต่นำตัวละครชายรักชายเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของเรื่องเท่านั้น

สรุป ภาพยนตร์เรื่องลิขิตรักหัวใจแม่มีการนำเสนอภาพตัวละครชายรักชายในรูปแบบของกะเทยเพียงแบบเดียว เนื่องด้วยเนื้อเรื่องของภาพยนตร์นี้เน้นเรื่องความสัมพันธ์ครอบครัว ฉะนั้น ตัวละครชายรักชายที่ปรากฏจึงได้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในด้านการปิดบังความเป็นชายรักชายต่อครอบครัวเช่นเดียวกับตัวละครอื่น ๆ ที่มีปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของครอบครัวเหมือนกัน

สรุปการวิเคราะห์การนำเสนอตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรอง

ตารางที่ 4.2

แสดงรายชื่อตัวละครและภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรอง

ภาพยนตร์	ตัวละครรอง	ประเภทชายรักชาย	อาชีพ
อีส์ม สมหวัง	เจ็ดดอก	กะเทย	ครูสอนเต้นรำ
อีส์ม สมหวัง	เจ็กีบ	กะเทย	ครูสอนเต้นรำ
ชุมทางรถไฟผี	เอก	กะเทย	โจร
ลิขิตรักหัวใจแม่	สืบสาย	กะเทย	นักศึกษา

บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรอง

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองมีจำนวน 4 ตัวละคร โดยตัวละครชายรักชายเป็นกะเทยทั้งหมด โดยเจ็ดดอกกับเจ็กีบ (อีส์ม สมหวัง) มีบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงกันดังนี้ คือ บุคลิกท่าทางดั่งตัง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ้น จีบปากจิบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ ชม่ายชายตา การแต่งกาย แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสนุ่ดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กรีดกร๊าด วีดว้าย พุดจาจิบปากจิบคอ ดัดเสียงให้เล็กลง ใช้คำหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ พุดจาคำทอและเสียดสี

ส่วนเอกเป็นกะเทยที่มีบุคลิกภาพ น้ำเสียง และคำพูดในลักษณะที่ดั่งตัง มีจริต กรีดไม้กรีดมือ ชม่ายชายตา พุดจากรีดกร๊าด วีดว้าย พุดจิบปากจิบคอ ปากจัด พุดจาหยาบคาย และพยายามดัดเสียงให้เล็กลง การแต่งกายนั้นแม้เป็นกะเทยแต่ไม่ได้แต่งตัวเป็นผู้หญิง ยังคงใส่ชุดผู้ชายแต่จะใช้สีสนที่ฉูดฉาด จัดจ้านมาก และเป็นชุดรัดรูป ใส่เครื่องประดับผู้หญิงและแต่งหน้า

ทาปากด้วย ซึ่งบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายนี้จะมีความขัดแย้งกัน คือ เป็นโจร แต่งตัวมาดแมน เช่น ชุดทหาร มีกลิ่นเป็นมัด ๆ แต่ตั้งตึง ใส่เครื่องประดับเหมือนผู้หญิง และแต่งหน้าทาปาก

ส่วนสืบลาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) ในภาพยนตร์จะมีสองบุคลิกภาพ คือ แบบแรกจะเป็นผู้ชาย มาดแมน การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดเป็นผู้ชาย ซึ่งบุคลิกภาพแบบนี้ตัวละครชายรักชายจะแสดงออกมาเมื่ออยู่ต่อหน้าพ่อ เพราะเนื่องจากพ่อของสืบลายเป็นกำนันและมีกิจการไร่้อยู่ จึงหวังให้สืบลายซึ่งเป็นลูกชายเป็นกำนันและสืบทอดกิจการต่อจากตน ดังนั้น สืบลายจึงต้องปกปิดความเป็นคนรักเพศเดียวกันไว้ แต่เมื่ออยู่ที่มหาวิทยาลัยสืบลายจะเป็นกะเทย โดยมีลักษณะตั้งตึง มีจริต จีบปากจีบคอ กรีดไม้กรีดมือ ชม่ายชายตา ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ่อนแอ การแต่งกายจะแต่งตัวเป็นผู้หญิงและแต่งหน้าทาปาก น้ำเสียงและคำพูดจะพูดจิบปากจีบคอ พูดจาเรียบร้อยและนุ่มนวล

นิสัยและอารมณ์ ลักษณะนิสัยของตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองทั้ง 3 เรื่องนี้มีความแตกต่างกัน คือ เจ็กกับเจ็ดดอก (อีลัม สมหวัง) มีนิสัยที่ใจดี มีน้ำใจ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น ส่วนเอก (ชุมทางรถไฟ) มีนิสัยที่เอาแต่ใจ เห็นแก่ตัว และขี้หึง ส่วนสืบลาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) มีนิสัยที่เรียบร้อย ขี้หึง ทำอาหาร นุ่มนวล และจิตใจดี ทางด้านอารมณ์ของตัวละครชายรักชายพบว่าตัวละครรองทั้ง 4 ตัว มีลักษณะอารมณ์ที่เหมือนกัน คือ อารมณ์แปรปรวน และเดี๋ยวดีเดี๋ยวร้าย

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ ตัวละครชายรักชายทั้ง 4 ตัว มีพฤติกรรมทางเพศที่แตกต่างกัน คือ เจ็กกับเจ็ดดอก (อีลัม สมหวัง) และเอก (ชุมทางรถไฟ) จะชอบลวนลามผู้ชาย มีความต้องการทางเพศสูง และสำส่อนทางเพศ ส่วนสืบลาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) เป็นคนรักเดียวใจเดียว

ปฏิกิริยาต่อชายรักชาย โดยเจ็กกับเจ็ดดอก (อีลัม สมหวัง) พบว่าปฏิกิริยาต่อชายรักชายนั้นตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องไม่ได้มีปฏิกิริยาที่เป็นไปในด้านลบเมื่อพบเห็นและพูดคุยกับตัวละครชายรักชาย มีเพียงตัวละครเดียวเท่านั้นที่บ่งบอกถึงการเป็นภาพตัวแทนของความตลกในเชิงดูถูกดูแคลนของชายรักชาย คือ บำเรอ (เจ้าของวงลูกทุ่งและเป็นพ่อของนางเอก) โดยมีอยู่ 2 ฉาก ได้แก่ ฉากแรกบำเรอเอาฉี่ของตัวเองใส่ถุงแล้วหลอกว่าเป็นชาให้กะเทยกิน และฉากที่สองบำเรอฉี่ใส่หน้ากะเทย ส่วน เอก (ชุมทางรถไฟ) และสืบลาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) จะรู้สึกเฉย ๆ เหมือนคนปกติทั่วไป

อาชีพ ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครรองมีการนำเสนออาชีพที่หลากหลาย ซึ่งแบ่งประเภทของอาชีพได้ 3 ประเภทคือ

- อาชีพดั้งเดิม เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอซ้ำ ๆ ว่าตัวละครชายรักชายมักมีอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ เจ็กกับเจ็ดดอก (อีลัม สมหวัง)

- อาชีพที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพของชายรักชาย เป็นอาชีพที่ไม่ปรากฏว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพนี้ คือ โจร ตัวละครที่พบ เอก (ชุมทางรถไฟผี)
- อาชีพที่มักไม่นำเสนอ เป็นอาชีพที่ภาพยนตร์มักไม่ให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพนี้เพราะจะเป็นตัวอย่างที่ไม่ดีให้กับเยาวชนได้ คือ อาชีพนักศึกษา ได้แก่ สืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่)

ความคิดของตัวละคร

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองในด้านความคิดของตัวละคร พบว่าไม่มีการนำเสนอให้ตัวละครรองมีความคิดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด ตัวละครรองจากภาพยนตร์ทั้ง 3 เรื่องนี้ไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง เป็นเพียงตัวละครที่ถูกนำเสนอเป็นภาพตัวแทนของความตลกที่ช่วยเสริมหรือเพิ่มความตลก ความสนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์เท่านั้น

การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์

ตัวละคร

1. อาชีพที่หลากหลายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองในภาพยนตร์นั้นมีอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ไม่จำเจอยู่เฉพาะอาชีพที่ดั้งเดิมหรืออาชีพที่มักถูกระบุว่าเป็นอาชีพของกลุ่มชายรักชาย ได้แก่ อาชีพนักศึกษา เช่น สืบสาย (ลิขิตรักชัดใจแม่) โจร เช่น เอก (ชุมทางรถไฟผี)
2. ความรุนแรงของบุคลิกภาพ ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองถูกนำเสนอออกมาในลักษณะที่มีบุคลิกภาพที่รุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทางที่มีจริตมากขึ้น การแต่งกายที่ดูฉูดฉาดจัดจ้านมากขึ้น และที่สำคัญคือน้ำเสียงและคำพูดของตัวละครพูดจาหยาบคายน่าทอ เสียดสีตลอดเวลา เป็นต้น โดยพบในตัวละครเจี๊ยกกับเจี๊ดอก (อีลัม สมหวัง) และเอก (ชุมทางรถไฟผี) ซึ่งเป็นบุคลิกภาพเช่นนี้ได้กลายเป็นภาพตัวแทนว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจะต้องมีบุคลิกภาพที่รุนแรงเช่นในภาพยนตร์
3. ตัวแทนของความตลก เป็นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม เช่น เอก (ชุมทางรถไฟผี) และเจี๊ยกกับเจี๊ดอก (อีลัม สมหวัง)
4. สร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง โดยใช้บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรส เช่น ท่าทางที่ตุงตุง กรีดกรีด การแต่งกายที่ดูฉูดฉาด

จัดจ้าน หรือจะเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ชอบลวนลามผู้ชาย ได้แก่ ตัวละครเอก (ชุมทางรถไฟผี) และเจอกับกับเจ็ดดอก (อีลัม สมหวัง)

ภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์ที่ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครรองนั้น ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ตัวละครชายรักชายไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง และความคิดความอ่านของตัวละครก็ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย ตัวละครชายรักชายมีบทบาทเพียงเป็นตัวละครที่ช่วยเสริมความตลก สนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่องเท่านั้น ดังนั้น ภาพยนตร์จึงไม่มีการสื่อความหมายใด ๆ ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริม

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริมที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิเคราะห์ มีจำนวน 7 เรื่องด้วยกัน คือ

1. ไปกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า
2. วิดีโอคลิบ
3. ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่
4. บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2
5. ออ 3 ศอก 2 กำปั้น
6. กล้า หยุด โลก
7. ครอบครัวตัวดำ
8. อสุจิก
9. คนหิวหัว
10. ยังไงก็รัก

1. ภาพยนตร์เรื่อง “ไปกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า” (Ploglang Amazing Theater)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องไปกลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้าพบว่าตัวละครชายรักชาย 1 ตัว คือนาตาลี มีอาชีพเป็นพนักงานในโรงภาพยนตร์ เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้มีเพียง 1 ตัวละคร คือ นาตาลี เป็นกะเทยแปลงเพศ มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง เสริมทรวงอกและแปลงเพศแล้วนิสัยและอารมณ์ มีอารมณ์แปรปรวนบ้าง พฤติกรรมทางเพศนั้นไม่สามารถระบุได้เนื่องจากเป็นตัวละครเสริม ออกเพียง 2-3 ฉาก ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้มุ่งที่จะสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายแต่อย่างใด การนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทในภาพยนตร์ก็เพื่อต้องการให้ตัวละครสร้างสีสัน ความตลก และเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง เพราะภาพยนตร์เรื่องนี้เป็นภาพยนตร์แนวตลก

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดิง ลำซึ่งสายหน้า ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด

สรุป ภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดิง ลำซึ่งสายหน้ามีการนำเสนอภาพของชายรักชายในแบบกะเทยแปลงเพศ เพื่อต้องการให้ตัวละครสร้างความตลกและสร้างสีสันให้กับเนื้อเรื่อง โดยที่ไม่ได้สะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคม

2. ภาพยนตร์เรื่อง “วิดีโอคลิป” (VDO Clip)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องวิดีโอคลิปพบว่าตัวละครชายรักชาย 1 ตัว คือ นพชัย มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบไม่เห็นได้ชัด

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายในเรื่องนี้ คือ เกย์แบบไม่โจ่งแจ้ง มีบุคลิกเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะดูสุขภาพ เรียบร้อยผิปกติ นุ่มนวลผิปกติ ซึ่งตรงกับการแต่งกายที่มีลักษณะนี้เช่นกัน คือ แต่งตัวเนียบและพิถีพิถัน ดูเป็นคนทันสมัย รสนิยมดี น่าเสียงและคำพูดที่ใช้ก็จะสุภาพ ไม่พูดจาหยาบคาย ลักษณะนิสัยก็จะเหมือนกับผู้ชายทั่วไป ส่วนพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศนั้น พบว่าตัวละครชายรักชายในเรื่องชอบผู้ชายและมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย และทางด้านปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชายนั้น สำหรับเพื่อน ๆ นั้นไม่ได้แสดงท่าทีใด ๆ แต่ในที่ทำงานเมื่อรู้ว่าเป็นเกย์จะมีปฏิกิริยา คือ รับไม่ได้เมื่อที่ทำงานทราบว่าเป็นเกย์และมีภาพที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายถูกเผยแพร่ออกมา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในสังคมโดยเฉพาะที่ทำงานยังคงรับไม่ได้กับการที่ผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกัน

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ผู้กำกับภาพยนตร์จึงไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพราะต้องการความแปลกใหม่ และความไม่จำเจของตัวละคร

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องวิติโศคลิป ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องวิติโศคลิปมีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในลักษณะของเกย์ โดยที่เนื้อเรื่องไม่ได้ต้องการสะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

3. ภาพยนตร์เรื่อง “ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่” (Kon Bai The Movie)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่พบว่ามีตัวละครชายรักชาย 5 ตัว โดยเป็นตัวละครเสริมทั้งหมด ดังนี้

ตัวละครที่ 1 นาทาลี มีอาชีพนักพัฒนาชุมชนและเป็นเพื่อนแอนนี่ (นางเอก) เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 2 เจ้ไก่ มีอาชีพเป็นผู้หญิงกลางคืน เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ตัวละครที่ 3 มีด มีอาชีพเป็นผู้หญิงกลางคืน เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 4 ปลาทุ มีอาชีพเป็นผู้หญิงกลางคืน เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย
 ตัวละครที่ 5 ไม่ทราบชื่อ เป็นเจ้าของบ้านเช่าที่ที่ทอ (พระเอก) ไปขออาศัยด้วย เป็น
 ตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะ
 ของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้มีทั้งหมด 5 ตัว และเป็นกะเทยทั้งหมด ซึ่งมี
 ลักษณะดังนี้ คือ บุคลิกภาพต้งต้ง มีจริต กรีดกรีด จีบปากจิบคอ กรีดไม้กรีดมือ เดินบิดไปมา
 ชม่ายชายตา การแต่งกายแต่งตัวเหมือนผู้หญิง แต่งหน้าทาปาก น้ำเสียงและคำพูด จะพูดจิบปาก
 จีบคอ กรีดกรีด วิดว้าย พูดจาหยาบค้าย ใช้คำทอและเสียดสี นิสัยและอารมณ์เป็นคนอารมณ์
 แปรปรวน ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป พฤติกรรมและรสนิยมทาง
 เพศ ตัวละครส่วนมากจะชอบจิบและลวนลามผู้ชาย นอกจากนี้ ยังมีตัวละครที่แตกต่างไปจากที่
 กล่าวมา คือ นาดาลี ซึ่งพบว่าบุคลิกภาพ การแต่งกายและนิสัยจะเหมือนกับตัวละครข้างต้น แต่ใน
 ด้านของปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย จะมีการแสดงความดูถูกเหยียด คือ ในฉากที่นาดาลีถูกจับ
 เพราะไปข้ามเขตของอีกหมู่บ้านหนึ่ง ตัวละครผู้ชายที่จับนาดาลีได้แสดงอาการส่ายเป้ากางเกงเข้า
 ไปตรึงหน้าแล้วพูดว่า “ชอบไซ้ไหมไฉนี้ละ” พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ นาดาลีเป็นกะเทยคน
 เดียวในเรื่องที่รักเดียวใจเดียว ชอบพระเอกคนเดียว ไม่สนใจผู้ชายคนอื่นเลย

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ทำให้
 ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมาย ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย
 โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่ ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของ
 ภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย
 (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่มีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายใน
 รูปแบบของกะเทยเพียงแบบเดียว และมีบางตอนของเรื่องที่มีการสื่อสารในลักษณะของการดูถูก
 เหยียดหยามกะเทย โดยที่เนื้อเรื่องไม่ได้สะท้อนเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

4. ภาพยนตร์เรื่อง “บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2” (The Bodyguard 2)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2 พบว่ามีตัวละครชายรักชาย 2 ตัว โดยเป็นตัวละครเสริมทั้งหมด ดังนี้

ตัวละครที่ 1 ไม่ทราบชื่อ เป็นผู้ที่เข้ามาเที่ยวในบาร์เกย์ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทย

ตัวละครที่ 2 ไม่ทราบชื่อ เป็นผู้ที่เข้ามาเที่ยวในบาร์เกย์ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายที่พบในภาพยนตร์มีจำนวน 2 ตัว ซึ่งเป็นกะเทยทั้งหมด โดยมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย คำพูดที่เหมือนกัน คือ วิตว้าย กรีดกรีด กรีดไม้กรีดมือ แต่งตัวเป็นผู้ชาย แต่จะเน้นสีสันฉูดฉาด ใส่ผ้าพันคอ แต่งหน้าทาปาก ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายจะรู้สึกเฉย ๆ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าในสถานที่พบตัวละครเป็นบาร์เกย์

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ทำให้ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2 ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องบอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2 มีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในรูปแบบของกะเทย โดยที่เนื้อเรื่องที่ไม่ต้องการสื่อถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

5. ภาพยนตร์เรื่อง “อก 3 ศอก 2 กำปั้น” (Fighting Beat)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องอก 3 ศอก 2 กำปั้นพบว่าตัวละครชายรักชาย 1 ตัว ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นสาวเสิร์ฟในบาร์ เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายในเรื่องนี้เป็นกะเทยที่มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงคำพูด จะค่อนข้างออกสาว อ่อนแอ้น ตุงตุง มีจริต กริดไม้กริดมือ นิสัยจะอารมณ์แปรปรวน แต่ลักษณะที่เด่นชัด คือ จะเป็นคนอ่อนแอ ถูกรังแกอยู่เสมอ พฤติกรรมทางเพศ ชอบจีบผู้ชายหน้าตาดี เข้าไปเกาะเกาะด้วยตลอดเวลา ส่งผลให้ปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชายนั้นจะไม่ค่อยชอบ โดยเฉพาะผู้ชายจะแสดงท่าทางรังเกียจ

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ทำให้ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมาย ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทเพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องอก 3 ศอก 2 กำปั้น ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องอก 3 ศอก 2 กำปั้นมีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในแบบของกะเทยที่มีลักษณะอ่อนแอ มักถูกรังแกอยู่เสมอ โดยที่เนื้อเรื่องไม่ได้สะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

6. ภาพยนตร์เรื่อง “กล้า หยุต โลก” (Brave)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องกล้า หยุต โลกพบว่าตัวละครชายรักชาย 3 ตัว โดยเป็นตัวละครเสริมทั้งหมด ดังนี้

ตัวละครที่ 1 ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นพนักงานธนาคาร ของบริษัทบัตรเครดิต Wealthy Bank เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทยแปลงเพศ

ตัวละครที่ 2 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเห็นได้ชัด

ตัวละครที่ 3 ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม เป็นเกย์แบบเหมือนผู้ชาย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายทั้ง 3 ตัวนี้มีความหลากหลายลักษณะ คือ มีทั้งกะเทยแปลงเพศ เกย์แบบเห็นได้ชัด และเกย์แบบเหมือนผู้ชาย ซึ่งลักษณะของตัวละครมีความแตกต่างกัน โดยกะเทยแปลงเพศจะมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูดเหมือนผู้หญิง แปลงเพศและเสริมทรวงอกแล้ว ส่วนเกย์ที่พบมี 2 แบบ คือ เกย์แบบเห็นได้ชัด แต่งตัวเหมือนผู้ชายแต่เน้นสีฉูดฉาด เช่น เสื้อลายดอก ทางด้านบุคลิกภาพ น้ำเสียงและคำพูด จะเลียนแบบผู้หญิง มีท่าทางตึงตัง กริยาไม่กริยามือ พูดจิปากจิบคอ และดัดเสียงให้เล็กกลง และอีกแบบคือ เกย์แบบเหมือนผู้ชาย คือ บุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศของตัวละครทั้ง 3 ตัว ไม่สามารถระบุได้ เนื่องจากเป็นตัวละครเสริม ไม่มีบทบาทมากนัก

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทเพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องกล้า หยุต โลก ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องกล้า หยุต โลกมีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในหลากหลายรูปแบบ คือ มีทั้งกะเทยแปลงเพศ และเกย์ โดยที่เนื้อเรื่องของภาพยนตร์ไม่ได้สะท้อนถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

7. ภาพยนตร์เรื่อง “ครอบครัวตัวดำ” (Black Family)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องครอบครัวตัวดำพบว่าตัวละครชายรักชาย 1 ตัว ไม่ทราบชื่อ ไม่ทราบอาชีพ เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้มีเพียงตัวละครเดียว คือ กะเทย มีบุคลิกภาพ น่าเสียงและคำพูด ตุงตุง มีจริต พูดจิบปากจิบคอ เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ กรีดกรีด วิดว้าย และดัดเสียงให้เล็กลง การแต่งกาย ใช้สีส้นดูขนาด จัดจ้าน และใส่ผ้าพันคอ นิสัยนั้นไม่สามารถระบุได้เนื่องจากตัวละครออกเพียงฉากเดียว พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศชอบเกาะเกาะและจิบผู้ชายหน้าตาดี ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชายจะรู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาท เพราะต้องการสร้างความตลกและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องครอบครัวตัวดำ ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องครอบครัวตัวดำมีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในรูปแบบของกะเทยเพียงแบบเดียว โดยที่เนื้อเรื่องของภาพยนตร์ไม่ได้ต้องการสื่อถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

8. ภาพยนตร์เรื่อง “อสุจักษ์” (The Sperm)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องอสุจักษ์พบว่ามิตัวละครชายรักชาย 1 ตัว ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นนักดนตรีโดยเล่นเป็นมือกลอง เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทยแปลงเพศ

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายนั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายที่พบในเรื่องนี้มีเพียงตัวละครเดียว คือ กะเทยแปลงเพศ โดยมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง เสริมหน้าอกและแปลงเพศเรียบร้อยแล้ว นิสัยและอารมณ์ เป็นคนอารมณ์แปรปรวน เดี่ยวดีเดี่ยวร้าย พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศนั้นไม่สามารถระบุได้ และปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องอสุจักษ์ ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องอสุจักษ์มีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในลักษณะของกะเทยแปลงเพศ โดยที่เนื้อเรื่องไม่ได้สะท้อนถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

9. ภาพยนตร์เรื่อง “คนหิวหิว” (Kon Hew Hua)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องคนหิวหิวพบว่ามิตัวละครชายรักชาย 1 ตัว ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นเจ้าของร้านเสื้อผ้า เป็นตัวละครเสริม เป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครที่พบในเรื่องนี้มีเพียงตัวละครเดียว คือ กะเทย มีบุคลิกภาพที่ต้งตึง มีจริตจิบปากจิบคอก เดินบิดไปมา กรีดไม้กรีดมือ การแต่งกายจะแต่งตัวเป็นผู้ชายแต่จะพันผ้าพันคอ แต่งตัวเนียบ และดูเป็นคนทันสมัย น้ำเสียงและคำพูดจะเหมือนผู้ชายแต่จะพูดจิบปากจิบคอก นิสัยจะเป็นคนอารมณ์แปรปรวน นิสัยไม่ดี ชอบดูถูกคน พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศนั้นไม่สามารถระบุได้ ส่วนปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนทั่วไป

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องคนหิวหิว ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องคนหิวหิวมีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในลักษณะของกะเทย โดยที่เนื้อเรื่องไม่ได้สะท้อนถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

10. ภาพยนตร์เรื่อง “ยังไงก็รัก” (7 Day to Leave My Wife)

ข้อมูลทั่วไปของตัวละคร

ภาพยนตร์เรื่องยังไงก็รักพบว่ามีตัวละครชายรักชาย 1 ตัว ไม่ทราบชื่อ มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัท เป็นตัวละครเสริม และเป็นกะเทย

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาย

ในการวิเคราะห์การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชาตินั้น จะครอบคลุมลักษณะของตัวละครชายรักชายและการสื่อความหมายของตัวละคร มีรายละเอียดดังนี้

ลักษณะของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายในเรื่องนี้มีเพียงตัวละครเดียว คือ กะเทย ซึ่งมีบุคลิกต้งตึง มีจิต จีบปากจีบคอ ชม้ายชายตา การแต่งกายจะแต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งหน้าทาปาก ใส่เสื้อสีฉูดฉาด ผูกผ้าพันคอ น้ำเสียงและคำพูดจะพูดจีบปากจีบคอ กรีดกราด วิดว้าย จะเป็นคนอารมณ์แปรปรวน คอยยุยงให้เพื่อนคบกับผู้ชายที่มีภรรยาแล้ว ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย รู้สึกเฉย ๆ ปกติเหมือนคนปกติทั่วไป ส่วนพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศนั้นไม่สามารถระบุได้

การสื่อความหมายของตัวละคร

เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ใช่ภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ทำให้ผู้กำกับภาพยนตร์ไม่ได้มีความตั้งใจที่จะให้ตัวละครสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย โดยการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพราะต้องการสร้างสีสันให้กับภาพยนตร์

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์การสื่อความหมายของภาพยนตร์

ภาพยนตร์เรื่องยังงี้ก็รัก ไม่สามารถวิเคราะห์ถึงความเกี่ยวเนื่องของภาพยนตร์กับตัวละครชายรักชายได้ เนื่องจากภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่จัดเป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) และไม่ได้มีการสื่อความหมายที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย

สรุป ภาพยนตร์เรื่องยังงี้ก็รักมีการนำเสนอภาพของตัวละครชายรักชายในลักษณะของกะเทย โดยที่เนื้อเรื่องไม่ได้สะท้อนถึงกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

การวิเคราะห์การนำเสนอตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริม

ตารางที่ 4.3

แสดงรายชื่อตัวละครและภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริม

ภาพยนตร์	ตัวละครเสริม	ประเภทชายรักชาย	อาชีพ
เพื่อน...กูรักมึงว่ะ	ไม่ทราบชื่อ	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	ตำรวจ
เพื่อน...กูรักมึงว่ะ	ไม่ทราบชื่อ	เกย์แบบเหมือนผู้ชาย	ไม่ทราบอาชีพ
ขอให้รักจงเจริญ	ไม่ทราบชื่อ	กะเทยแปลงเพศ	นางโชว์
ขอให้รักจงเจริญ	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	นางโชว์
ขอให้รักจงเจริญ	ไม่ทราบชื่อ	กะเทยแปลงเพศ	นางโชว์
ขอให้รักจงเจริญ	ไม่ทราบชื่อ	กะเทยแปลงเพศ	นางโชว์
ขอให้รักจงเจริญ	ไม่ทราบชื่อ	กะเทยแปลงเพศ	นางโชว์
โกยเถอะเกย์	ช่อนย่า	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
โกยเถอะเกย์	เดฟ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
โกยเถอะเกย์	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
โกยเถอะเกย์	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
โกยเถอะเกย์	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
โกยเถอะเกย์	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
ตัดสู้ฟุด	ชั้น	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
ตัดสู้ฟุด	เคทรี	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
ตัดสู้ฟุด	เบน	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
ตัดสู้ฟุด	อาเล่ย์	กะเทย	ลูกน้องแก๊งมาเฟีย
หอยแฉ่วแตก	สงคราม	กะเทย	คนใช้
หอยแฉ่วแตก	โซเฟีย	กะเทยแปลงเพศ	เจ้าของค่ายมวย
หอยแฉ่วแตก	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
หอยแฉ่วแตก	ไม่ทราบชื่อ	เกย์เหมือนผู้ชาย	ไม่ทราบอาชีพ
หอยแฉ่วแตก	ไม่ทราบชื่อ	เกย์เหมือนผู้ชาย	ไม่ทราบอาชีพ
คู่แสด	เจ็ตี๋	กะเทย	เจ้าของ Alcazar

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ภาพยนตร์	ตัวละครเสริม	ประเภทชายรักชาย	อาชีพ
คู่แสด	หอย	กะเทย	นางโชว์
คู่แสด	แอ้งจี้	กะเทย	นางโชว์
คู่แสด	เหมียว	กะเทย	นางโชว์/บอดีการ์ด
คู่แสด	วิกกี	กะเทยแปลงเพศ	นางโชว์
คู่แสด	เจ้ไข่มุก	กะเทย	นางโชว์
คู่แสด	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	นางโชว์
คู่แสด	ไม่ทราบชื่อ	เกย์เหมือนผู้ชาย	ตำรวจ
รักไม่จำกัดนิยาม	ชาย	เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด	ไม่ทราบอาชีพ
รักไม่จำกัดนิยาม	ไม่ทราบชื่อ	เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด	นักโฆษณา
โปงลางสะดึง ลำซิ่งสายหน้า	นาตาลี	กะเทย	พนักงานโรงแรม
วิดีโอคลิป	นพชัย	เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด	พนักงานบริษัท
ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่	นาตาลี	กะเทย	นักพัฒนาชุมชน
ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่	เจ้ไก่	กะเทย	ผู้หญิงกลางคืน
ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่	มิด	กะเทย	ผู้หญิงกลางคืน
ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่	ปลาทุ	กะเทย	ผู้หญิงกลางคืน
ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	เจ้าของบ้านเช่า
บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
อก 3 คอก 2 กำปั้น	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	พนักงานเสิร์ฟ
กล้า หุด โลก	ไม่ทราบชื่อ	กะเทยแปลงเพศ	พนักงานธนาคาร
กล้า หุด โลก	ไม่ทราบชื่อ	เกย์แบบเห็นได้ชัด	ไม่ทราบอาชีพ
กล้า หุด โลก	ไม่ทราบชื่อ	เกย์แบบไม่เห็นได้ชัด	ไม่ทราบอาชีพ
ครอบครัวตัวดำ	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	ไม่ทราบอาชีพ
อสุจ๊าก	ไม่ทราบชื่อ	กะเทยแปลงเพศ	นักดนตรี
คนหิวหัว	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	เจ้าของร้านเสื้อผ้า
ยังไงก็รัก	ไม่ทราบชื่อ	กะเทย	พนักงานบริษัท

บุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริม

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมมีจำนวน 49 ตัว โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทได้ดังนี้

1. เกย์ มีจำนวนตัวละคร 10 ตัว ซึ่งแบ่งย่อยได้อีก 3 กลุ่ม ได้แก่

- เกย์แบบเหมือนผู้ชาย มีตัวละครจำนวน 5 ตัว ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (หอแต่ัวแตก), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แสด) ซึ่งลักษณะที่พบมีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้ชายทั่วไป เพียงแต่มีรสนิยมทางเพศที่แตกต่างออกไป

- เกย์แบบไม่เห็นได้ชัดเจน มีตัวละครจำนวน 4 ตัว ได้แก่ ชายกับตัวละครไม่ทราบชื่อ (รักไม่จำกัดนิยาม), นพชัย (วิดีโอคลิป) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุต โลก) มีบุคลิกภาพเหมือนผู้ชายทั่วไป แต่จะเรียบร้อยผิดปกติ นุ่มนวลผิดปกติ การแต่งกาย แต่งตัวเหมือนผู้ชายแต่แต่งตัวเนียบ น้ำเสียงและคำพูด พูดจาเหมือนผู้ชายแต่จะนุ่มนวลและใช้คำพูดสุภาพ

- เกย์แบบเห็นได้ชัดเจน มีตัวละครเพียงตัวเดียว คือ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุต โลก) โดยมีบุคลิกภาพต้งต้ง กริดไม้กริดมือ การแต่งกายเหมือนผู้ชายแต่ใส่ชุดรัดรูป มีสีสันจัดจ้าน เป็นลายดอก น้ำเสียงและคำพูด พูดจาปากจีบคอก เกย์ประเภทนี้จะมีความคล้ายคลึงกับกะเทยแต่ไม่ยอมแปลงเพศเป็นผู้หญิง

2. กะเทย มีตัวละครจำนวน 31 ตัว ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ขอให้รักจงเจริญ), ช่อนย่า เดฟ กับตัวละครไม่ทราบชื่อ 4 ตัว (โกยเถอะเกย์), ชัน เคทรี เบน กับอาเล่ย์ (ติดสูฟุด), สงคราม กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (หอแต่ัวแตก), เจ็ตตี้ หอย แองจี เหมียว เจ้ไข่มุก กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แสด), นาดาลี่ (โปงลางสะดั่ง ลำซิ่งสายหน้า), นาดาลี่ เจ้ไก่ มืด ปลาทุ กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 ศอก 2 กำปั้น), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ครอบครวัตัวดำ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหิ้วหัว) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (ยังงักกรัก) ซึ่งตัวละครทั้งหมดมีบุคลิกภาพที่ใกล้เคียงกันดังนี้ คือ บุคลิกท่าทางต้งต้ง มีจริต ค่อนข้างออกสาว ท่าทางอ้อนแอ้น จีบปากจีบคอก เดินบิดไปมา กริดไม้กริดมือ ชม้ายชายตา การแต่งกาย แต่งหน้าทาปาก แต่งตัวเป็นผู้หญิง แต่งตัวจัดจ้าน สีสันฉูดฉาด น้ำเสียงและคำพูด กรัดกราด วิตว้าย พูดจาจีบปากจีบคอก ดัดเสียงให้เล็กกลง ใช้คำหยาบคาย ใช้คำไม่สุภาพ พูดจาต่อทอและเสียดสี

3. กะเทยแปลงเพศ มีตัวละครจำนวน 8 ตัว ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ 4 ตัว (ขอให้รักจงเจริญ), โซเฟีย (หอแก้วแตก), วิกกี (คู่แสด), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุต โลก) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (อสุจักษ์) มีบุคลิกภาพ การแต่งกาย น้ำเสียงและคำพูด เหมือนผู้หญิง เสริมทรวงอกหรือแปลงเพศแล้ว

นิสัยและอารมณ์ การวิเคราะห์การด้านลักษณะนิสัยและอารมณ์ของตัวละครชายรักชาย เนื่องจากตัวละครชายรักชายเป็นเพียงตัวละครเสริม จึงไม่ได้แสดงออกถึงนิสัยและอารมณ์ได้เด่นชัดนัก ซึ่งนิสัยของตัวละครเกย์ไม่ปรากฏให้เห็นในชั้นของการวิเคราะห์ได้ ส่วนตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศพบว่าตัวละครจะมีนิสัยไม่ดี ชอบดูถูกคน เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหิวหิว), โซเฟีย (หอแก้วแตก), วิกกี (คู่แสด) และนิสัยที่รักเพื่อนฝูง เช่น เจ็ตตี้ หอย และเหมียว (คู่แสด) ทางด้านอารมณ์นั้น สามารถวิเคราะห์ได้จากการแสดงออกทางบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชาย ซึ่งตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมในภาพของเกย์ ไม่ค่อยมีการแสดงออกทางด้านนิสัยและอารมณ์มากนัก ส่วนตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศจะมีการแสดงออกทางด้านอารมณ์ให้เห็นว่าตัวละครเป็นผู้ที่มีอารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง เด็ดขาดเดี๋ยวร้าย

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ การวิเคราะห์ในส่วนของพฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ พบว่าเกย์จะมีพฤติกรรมที่แสดงออกว่าชอบผู้ชายและปรากฏว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย ส่วนกะเทยและกะเทยแปลงเพศจะเป็นผู้ที่มีความต้องการทางเพศสูง สำนอนทางเพศ ชอบลวนลามผู้ชาย และปรากฏว่ามีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย

ปฏิกิริยาต่อชายรักชาย ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมสำหรับปฏิกิริยาที่มีพบว่ามี 3 รูปแบบ คือ

รู้สึกเฉย ๆ เหมือนคนทั่วไป ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (เพื่อน...กูรักมึงวะ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 5 ตัว (ขอให้รักจงเจริญ), ซ่อนยา เดฟ และตัวละครไม่ทราบชื่อ 4 ตัว (โกยเถอะเกย์), สงคราม โซเฟีย และตัวละครไม่ทราบชื่อ 3 ตัว (หอแก้วแตก), เจ็ตตี้ หอย แองจี วิกกี เจ้ไข่มุก และตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (คู่แสด), ชายกับตัวละครไม่ทราบชื่อ (รักไม่จำกัดนิยาม), นาตาลี (โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า), เจ้ไก่ มืด ปลาทุ กับตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (ก่อนบ้ายเดอะมุฟวี่), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (กล้า หยุต โลก), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ครอบครวัตัวดำ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อสุจักษ์), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหิวหิว) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (ยังไงก็รัก)

เป็นผู้อ่อนแอ ถูกรังแก ได้แก่ นาตาลี (ก่อนบ้ายเดอะมุฟวี่), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุต โลก) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 คอก 2 กำปั้น)

ภาพตัวแทนของความตลก ได้แก่ ชัน เบน เคทรี และอาเล่ย์ (ตืดสู้ฟุด)

รับไม่ได้ ตัวละครที่พบคือ นพชัย (วิดีโอคลิป)

อาชีพรัก ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายเป็นตัวละครเสริมมีการนำเสนออาชีพรักที่หลากหลาย ซึ่งแบ่งประเภทของอาชีพรักได้ 3 ประเภทคือ

- อาชีพรักทั่วไป ได้แก่ นักโฆษณา เช่น ชาย (รักไม่จำกัดนิยาม) พนักงานบริษัท เช่น นพชัย (วิดีโอคลิป) และตัวละครไม่ทราบชื่อ (ยังงี้ก็รัก), คนใช้ เช่น สงคราม (หอแต่แตก), พนักงานโรงงาน เช่น นาตาลี (โปงลางสะดิง ลำซิ่งสายหน้า), เจ้าของบ้านเช่า เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่), พนักงานเสิร์ฟ เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 ศอก 2 กำปั้น), พนักงานธนาคาร เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (กล้า หยุต โลก) และเจ้าของร้านเสื้อผ้า เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คนหัวหัว)

- อาชีพรักดั้งเดิม เป็นอาชีพรักที่ภาพยนตร์มีการนำเสนอซ้ำ ๆ ว่าตัวละครชายรักชายมักมีอาชีพรักเหล่านี้ ได้แก่ นางโชว์ เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ 5 ตัว (ขอให้รักจงเจริญ), เจ็ตตี้ หอย เหมียว วิกกี้ แองจี้ เจ้ไข่มุก กับตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แสด) และผู้หญิงกลางคืน เช่น เจ้ไก่ มีด ปลาหู (ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่)

- อาชีพรักที่มีความขัดแย้งกับบุคลิกภาพของชายรักชาย เป็นอาชีพรักที่ไม่ปรากฏว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอให้ตัวละครชายรักชายมีอาชีพรักเหล่านี้ ได้แก่ ตำรวจ เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (เพื่อน...กูรักมึงวะ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (คู่แสด) ลูกน้องแก๊งมาเฟีย เช่น อาเล่ย์ (ตัดสู้ฟุด) บอดีการ์ด เช่น เหมียว (คู่แสด) นักพัฒนาชุมชน เช่น นาตาลี (ก่อนบ่ายเดอะมูฟวี่) เจ้าของค่ายมวย เช่น โชเพีย (หอแต่แตก) และนักดนตรี เช่น ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อสุจิก)

นอกจากนี้ ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมบางตัวไม่ปรากฏในเรื่องของอาชีพรัก เนื่องจากเป็นเพียงตัวละครเสริมภาพยนตร์จึงไม่ได้กล่าวถึงตัวละครเหล่านี้มากนัก และจากบุคลิกภาพตัวละครที่ปรากฏก็ไม่สามารถนิยามถึงอาชีพรักได้ เช่น เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ, โกยเถอะเถย, ตัดสู้ฟุด, หอแต่แตก, รักไม่จำกัดนิยาม, บอดีการ์ดหน้าเหลี่ยม 2 และกล้า หยุต โลก

ความคิดของตัวละคร

ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมนั้น ในด้านความคิดของตัวละครพบว่าไม่มีการนำเสนอให้ตัวละครเสริมมีความคิดที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชายแต่อย่างใด ซึ่งตัวละครเสริมที่ปรากฏในภาพยนตร์นี้ไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง เป็นเพียงตัวละครที่ถูกนำเสนอเป็นภาพตัวแทนของความตลกที่ช่วยเสริมหรือเพิ่มความตลก ความสนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับภาพยนตร์เท่านั้น

การสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์

ตัวละคร

1. อาชีพที่หลากหลายของตัวละคร ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมในภาพยนตร์นั้นมีอาชีพที่หลากหลายมากขึ้น ไม่จำเจอยู่เฉพาะอาชีพที่ดั้งเดิมหรืออาชีพที่มักถูกระบุว่าเป็นอาชีพของกลุ่มชายรักชาย นอกจากนี้ มีตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมเพียงตัวละครเดียวที่มีการสื่อความหมายในด้านอาชีพที่สะท้อนไปยังกลุ่มชายรักชาย คือ นพชัย (วิดิโอคัลป) โดยมีการสื่อความหมายว่าการเป็นคนรักเพศเดียวกันมีผลต่ออาชีพการงาน ซึ่งเมื่อที่ทำงานรู้ว่านพชัยเป็นเกย์ส่งผลให้ถูกไล่ออกจากงาน ทำให้นพชัยกินยาฆ่าตัวตายในที่สุด

2. ความรุนแรงของบุคลิกภาพ ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมถูกนำเสนอออกมาในลักษณะที่มีบุคลิกภาพที่รุนแรงมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นบุคลิกท่าทางที่มีจริตมากขึ้น เช่น ชัน เบน เคทรี (ตัดสู้ฟุด) เป็นต้น การแต่งกายที่ดูดุดาด จัดจ้านมากขึ้น เช่น เจ็ตโต หอย แองจี้ เหมียว เจ้ไข่มุก (คู่แสด) และที่สำคัญคือน้ำเสียงและคำพูดของตัวละครพูดจาหยาบคาย ด่าทอเสียสติตลอดเวลา เช่น ชอนย่า เดฟ (โกยเถอะเกย์) และชัน เบน เคทรี (ตัดสู้ฟุด) เป็นต้น ซึ่งเป็นบุคลิกภาพเช่นนี้ได้กลายเป็นภาพตัวแทนว่ากลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจะต้องมีบุคลิกภาพที่รุนแรงเช่นในภาพยนตร์

3. ตัวแทนของความตลก เป็นการนำตัวละครชายรักชายมาเป็นตัวแทนของความตลก เพื่อสร้างความบันเทิงให้กับผู้ชม ได้แก่ ชัน เบน เคทรี และอาเล่ย์ (ตัดสู้ฟุด), เจ็ตโต หอย แองจี้ เหมียว เจ้ไข่มุก (คู่แสด), ชอนย่า เดฟ (โกยเถอะเกย์) และเจ้ไก่ มีด ปลาหู (ก่อนบ้ายเดอะมูฟวี่) เป็นต้น

4. สร้างสีสันและเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่อง โดยใช้บุคลิกภาพที่โดดเด่นของตัวละครชายรักชายในด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างสีสันและเพิ่มอรรถรส ได้แก่ ตัวละครไม่ทราบชื่อ (ครอบครัวตัวดำ), ตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (กล้า หยุต โลก), ตัวละครไม่ทราบชื่อ (อก 3 คอก 2 กำปั้น) และตัวละครไม่ทราบชื่อ 2 ตัว (บอดี้การ์ดหน้าเหลี่ยม 2) เป็นต้น

ภาพยนตร์

เนื่องจากภาพยนตร์ที่ตัวละครชายรักชายที่เป็นตัวละครเสริมนั้น ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ตัวละครชายรักชายไม่มีบทบาทในการดำเนินเรื่อง และความคิดความอ่านของตัวละครก็ไม่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชายรักชาย ตัวละครชายรักชายมีบทบาทเพียงเป็นตัวละครที่ช่วยเสริมความตลก สนุกสนาน สร้างสีสัน และเพิ่มอรรถรสให้กับเนื้อเรื่องเท่านั้น ดังนั้น ภาพยนตร์จึงไม่มีการสื่อความหมายใด ๆ ของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย

ความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์และกลุ่มชายรักชาย ที่มีต่อตัวละครและภาพยนตร์ไทย

ในการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอภาพของกลุ่มชายรักชายในภาพยนตร์ปี พ.ศ. 2550” ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ และกลุ่มชายรักชายเพื่อนำมาเป็นข้อมูลในการประกอบการวิเคราะห์บุคลิกภาพและการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์ไทย ซึ่งมีรายละเอียดการสัมภาษณ์ดังนี้

ความคิดเห็นของผู้กำกับภาพยนตร์

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์เป็นจำนวน 4 คน ได้แก่

- พจน์ อานนท์ ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะและเรื่องหอแตรแตก
- ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม
- ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องโปงลางสะดั่ง ลำซิ่งสายหน้า
- จาตุรงค์ พลบูรณ์ ผู้กำกับภาพยนตร์เรื่องตัดสู้ฟุด

ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการสัมภาษณ์ออกตามประเภทของตัวละครชายรักชาย คือ ภาพยนตร์ชายรักชายที่เป็นภาพยนตร์ชายรักชาย (ภาพยนตร์เฉพาะกลุ่ม) ซึ่งในกลุ่มนี้ได้ทำการสัมภาษณ์ผู้กำกับภาพยนตร์ 2 คน ได้แก่ พจน์ อานนท์ และชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งเป็นภาพยนตร์ที่ไม่นำเสนอเรื่องราวของชายรักชาย ผู้กำกับภาพยนตร์ที่อยู่ในกลุ่มนี้มี 3 คน ได้แก่ พจน์ อานนท์ ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ และจาตุรงค์ พลบูรณ์ โดยผู้วิจัยแบ่งข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ตามเกณฑ์ที่กล่าวมาข้างต้นนี้

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายในภาพของของเกย์

1. ภาพและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชาย

ตัวละครชายรักชายเรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะนี้ พจน์ อานนท์ ผู้กำกับภาพยนตร์ได้มีการวางตัวละครไว้ว่าเป็นเกย์ที่มีลักษณะเหมือนผู้ชาย เนื่องจากต้องการที่จะทำภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของความรักในอีกรูปแบบหนึ่ง คือ เป็นความรักที่เกิดจากชายสองคนที่มีความรักให้แก่กัน โดยมุ่งที่จะทำภาพยนตร์ให้ออกมาในแนวรัก-โรแมนติก โดยใช้ตัวละครชายรักชายทั้งสองคนเป็นตัวหลักในการดำเนินเรื่อง ไม่ใช่ภาพยนตร์ตลกที่มีอยู่มากมายตามตลาดภาพยนตร์ เน้นที่เนื้อเรื่องหรือบทภาพยนตร์เป็นหลักมากกว่า ที่จะมุ่งนำเสนอตัวละครชายรักชายในลักษณะของกะเทยที่ชอปปี้ดกร๊าด หรือตั่งต้งเพื่อเรียกความสนุกสนานของผู้ชม ส่วนชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล

ได้สร้างตัวละครชายรักชายให้มีลักษณะเหมือนผู้ชายทั่วไป เพื่อให้ตัวละครมีความใกล้เคียงกับภาพและบุคลิกภาพของกลุ่มเกย์ในสังคมไทย ซึ่งเนื้อเรื่องนั้นเป็นเนื้อเรื่องที่มีหลากหลายแนวด้วยกัน คือ รัก-ครอบครัว-ชีวิต โดยไม่ได้เน้นหนักไปที่เรื่องราวความรักของชายสองคนเพียงอย่างเดียว โดยภาพและบุคลิกภาพของตัวละคร ทั้งพจน์และชูเกียรติได้สร้างตัวละครจากจินตนาการของผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้จากประสบการณ์ในการใกล้ชิดกับกลุ่มชายรักชายที่อยู่แวดล้อม รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยอีกด้วย จึงทำให้ได้ภาพที่ออกมาในภาพยนตร์ซึ่งเหตุผลในการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทก็เพื่อต้องการนำเสนอวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายที่เป็นกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งในสังคมให้ได้รับทราบถึงการดำเนินชีวิต ความรัก ทัศนคติของกลุ่มชายรักชาย และต้องการสื่อให้ผู้ชมหรือสังคมทราบเรื่องราวของกลุ่มคนเหล่านี้ว่ามีตัวตน มีวิถีชีวิต และมีมุมมองความรักเป็นแบบใด

ส่วนประเด็นความเหมาะสมในด้านบุคลิกภาพนั้น พจน์ อานนท์เห็นว่าตัวละครเกย์ที่มีบทบาทในภาพยนตร์นั้น มีความเหมาะสมและจัดเป็นตัวละครชายรักชายที่มีบุคลิกภาพ (บุคลิกท่าทาง การแต่งกาย นำเสียงหรือคำพูด) ใกล้เคียงกับชายรักชายในสังคมไทยมากที่สุด เพราะตัวละครเกย์แบบเหมือนผู้ชายที่มีบทบาทในภาพยนตร์ เป็นตัวละครหนึ่งสร้างจากบุคลิกภาพจริง ๆ ของเกย์แบบเหมือนผู้ชายในสังคมไทย ยกเว้นแต่ลักษณะนิสัย ปฏิกริยาที่มีต่อชายรักชาย พฤติกรรมทางเพศที่สร้างขึ้นเพื่อให้เข้ากับบทบาทภาพยนตร์ แต่ก็สร้างจากพื้นฐานของชายรักชายในสังคมไทยเช่นกัน ซึ่งชูเกียรติก็มีความคิดเห็นเป็นไปในแนวทางเดียวกันคือ ตัวละครชายรักชายในภาพยนตร์ของตัวเองเห็นว่ามีเหมาะสม เพราะเกิดจากประสบการณ์ในการศึกษากลุ่มชายรักชายที่อยู่แวดล้อมเช่นกัน สำหรับฉากจบที่มีการวิจารณ์กันมากมายว่าไม่เหมาะสม ทางด้านผู้กำกับภาพยนตร์พจน์ อานนท์ได้กล่าวว่า ภาพยนตร์เรื่องอื่น ๆ ก็มีฉากผู้ชายจูบผู้หญิงให้เห็นกันเยอะแยะ แต่พอเป็นผู้ชายจูบกับผู้ชายกลับมองเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมไป ซึ่งชูเกียรติเองเห็นว่ามันไม่เหมาะในแง่มุมมองฉากจบของชาย-ชายไม่เหมาะสม และในภาพยนตร์ของตนเองก็มีเพียงฉากเดียว ซึ่งการที่สร้างฉากนี้ขึ้นมาเพื่อต้องการแสดงให้เห็นว่าคนรักกันย่อมแสดงความรักซึ่งกันและกันออกมา ไม่ว่าจะเป็นชาย-ชาย ชาย-หญิง หรือหญิง-หญิง

2. การสื่อความหมาย ผู้กำกับภาพยนตร์พจน์ อานนท์มีความคิดเห็นว่าการให้ตัวละครและภาพยนตร์สื่อความหมายเกี่ยวกับกลุ่มชายรักชายในสังคมออกมา โดยให้ตัวละครชายรักชายเป็นตัวแทนในการบอกเล่าเรื่องราวเพื่อสื่อให้กลุ่มชายรักชายด้วยกัน และคนทั่วไปในสังคมรับทราบ ซึ่งเรื่องนี้ได้ใช้เรื่องราวความรักของชายรักชายเป็นประเด็นหลัก และใช้การดำเนินชีวิตรวมถึงอัตลักษณ์เป็นส่วนช่วยเสริมให้ภาพยนตร์มีความสมจริงและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยการสร้างภาพยนตร์เกย์นี้มีพื้นฐานมาจากวิถีชีวิตจริงของกลุ่มชายรักชาย นอกจากนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์

ยังมุ่งหวังให้การสื่อความหมายนั้นส่งไปถึงกลุ่มคนทั่วไปในสังคมด้วย ไม่เพียงแต่กลุ่มชายรักชาย เท่านั้น ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุล มีความคิดเห็นว่าภาพยนตร์นำเสนอเรื่องราวความรักของกลุ่มชายรักชาย และสอดแทรกเรื่องราวปัญหาครอบครัวที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นประเด็นรองเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความหลากหลาย ทั้งยังต้องการให้ภาพยนตร์มีการสื่อความหมายไปยังกลุ่มชายรักชายและคนทั่วไปไม่มากนักอีกด้วย

3. การประชาสัมพันธ์ กระแสเมโทรเซ็กชวล และแนวโน้มภาพยนตร์

ด้านการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์เกย์ ภาพยนตร์เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ และเรื่องรักแห่งสยาม จะเห็นได้ว่าการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ที่แตกต่างกัน คือ เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะ มีการประชาสัมพันธ์ก่อนภาพยนตร์จะเข้าฉายว่าเป็นภาพยนตร์เกย์ ซึ่งพจน์ อานนท์ได้กล่าวว่าการที่บอกผู้ชมอย่างเปิดเผยไปว่าเป็นภาพยนตร์เกย์ ก็เพื่อต้องการให้ผู้ชมรับทราบก่อนว่าภาพยนตร์ของตนเป็นภาพยนตร์ประเภทใดก่อนที่จะเข้ามาชม เพราะการที่บอกไปว่าเป็นภาพยนตร์เกย์ก็ไม่ได้หมายความว่าผู้ชมที่เข้ามาชมจะจำกัดเฉพาะอยู่ที่กลุ่มชายรักชายเท่านั้น ผู้ชมบางคนไม่ได้มองว่าความแตกต่างทางเพศเป็นเรื่องสำคัญ แต่ต้องการดูภาพยนตร์ที่เนื้อเรื่องหรือบทภาพยนตร์มากกว่าก็จะเข้ามาชม สำหรับเรื่องรายได้นั้น พจน์ อานนท์ได้คาดการณ์ไว้แล้วว่าภาพยนตร์จะต้องไม่ทำกำไร แต่ก็ยืนยันที่จะทำเพราะต้องการทำภาพยนตร์แนวนี้มานานแล้วแต่ไม่ได้รับการอนุมัติจากผู้สร้างภาพยนตร์ ดังนั้น จึงได้เสนอทางเลือกเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนให้กับผู้สร้างภาพยนตร์ว่า จะสร้างภาพยนตร์แนวกะเทยออกมาเพื่อเอากำไรมาทดแทนในส่วนที่เรื่องเพื่อน...กูรักมึงวะขาดหายไป เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้สร้างภาพยนตร์ขาดทุนมากนัก ส่วนภาพยนตร์เรื่องรักแห่งสยาม ในการประชาสัมพันธ์ภาพยนตร์ไม่ได้บอกอย่างตรงไปตรงมาว่าเป็นภาพยนตร์เกย์แต่กลับบอกว่าเป็นภาพยนตร์รักของวัยรุ่นทั่วไป ซึ่งเหตุผลที่มีการประชาสัมพันธ์ในลักษณะนี้ ผู้กำกับภาพยนตร์ชูเกียรติ ศักดิ์วีระกุลได้กล่าวอย่าเปิดเผยว่า เป็นความต้องการของผู้สร้างภาพยนตร์ที่ไม่ต้องการให้บอกว่าเป็นภาพยนตร์แนวใด เพราะกลัวภาพยนตร์จะขาดทุนหรือไม่ทำกำไร ผู้กำกับภาพยนตร์เองก็ไม่ต้องการให้ผู้สร้างภาพยนตร์ผิดหวังกับภาพยนตร์เรื่องนี้เช่นกัน

ด้านกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) กับภาพยนตร์เกย์ พจน์ อานนท์ได้มองว่ากระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) มีผลต่อตัวละครเกย์มากกว่าที่จะมีผลต่อภาพยนตร์ คือ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าภาพยนตร์ชายรักชายได้เกิดขึ้นมานานแล้วตั้งแต่ปี พ.ศ. 2519 คือเรื่องเกมส์ และก็มีมาออกมาเรื่อย ๆ ดังนั้น กระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) จึงไม่มีผลต่อภาพยนตร์ชายรักชายแต่สิ่งที่มีผลนั้นขึ้นอยู่กับผู้กำกับภาพยนตร์ที่ต้องการจะสร้างขึ้นมาเอง ส่วนตัวละครเกย์นั้นกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) เรียกได้ว่ามีผลมากที่สุดก็เพราะถ้าหากไม่มีกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) เกิดขึ้นในสังคมไทยผู้ชมก็คงจะไม่เห็นตัวละครเกย์

ในภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์ จะมีเพียงแค่ตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศวนเวียนอยู่เท่านั้น เพราะกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) ทำให้กลุ่มเกย์ในสังคมไทยเปิดเผยตัวกันมากขึ้น และส่งผลให้คนในสังคมไทยรับรู้และเห็นภาพของเกย์เพิ่มขึ้นตามไปด้วย ผู้กำกับภาพยนตร์ก็ได้นำภาพของเกย์เข้ามามีบทบาทในภาพยนตร์ด้วย ส่วนความเห็นของซูเกียรตินั้นมีความเห็นทำนองเดียวกัน คือ กระแสเมโทรเซ็กชวลนั้นมีผลทำให้ตัวละครเกย์มีมากขึ้น ซึ่งในส่วนของภาพยนตร์คิดว่าไม่น่าจะมีผลเพราะมีการผลิตภาพยนตร์เกย์มาหลายยุคหลายสมัยแล้ว

แนวโน้มภาพยนตร์เกย์ในอนาคต ทางด้านแนวโน้มภาพยนตร์เกย์ พจน์ อานนท์ มองว่าคงจะไม่มีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน เพราะถึงแม้ว่าจะมีกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) มาเป็นแรงเสริม หรือการที่กลุ่มเกย์เปิดเผยตัวมากขึ้น หรือมีองค์กรเกย์มากขึ้นก็ตาม เพราะอย่าลืมว่าแนวโน้มภาพยนตร์เกย์อยู่ที่กระแสของผู้ชมต่างหาก เพราะถ้าผู้ชมอยากชมก็คงจะมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น แต่ก็ต้องคำนึงว่าผู้ชมไม่ได้เป็นปัจจัยเดียวที่มีผลต่อแนวโน้มภาพยนตร์เกย์ในอนาคต หากแต่สิ่งสำคัญนั้นอยู่ที่กรอบหรือบรรทัดฐานของสังคมด้วย เพราะถ้าบรรทัดฐานของสังคมยังไม่ยอมรับกลุ่มชายรักชายแล้วภาพยนตร์เกย์ก็คงจะไม่มีวันเพิ่มขึ้น ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ซูเกียรตินั้นเห็นว่าคงไม่มีแนวโน้มภาพยนตร์เกย์ที่เพิ่มขึ้น เพราะการผลิตภาพยนตร์เกย์นั้นอยู่ที่แรงบันดาลใจของผู้กำกับภาพยนตร์เองมากกว่ากระแสสังคม

ภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายในภาพของกะเทยและกะเทยแปลงเพศ

1. ภาพและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชาย ผู้กำกับภาพยนตร์ทั้ง 3 คน (พจน์ อานนท์, ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์ และจาตุรงค์ พลบูรณ์) มีความเห็นพ้องกันว่าภาพและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชายที่ปรากฏในภาพยนตร์ไทยนั้น เกิดจากจินตนาการของผู้กำกับภาพยนตร์ที่ได้จากประสบการณ์ในการใกล้ชิดกับกลุ่มชายรักชายที่อยู่แวดล้อม รวมถึงการสังเกตพฤติกรรมกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ซึ่งเหตุผลในการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาท พจน์ อานนท์ เห็นว่าต้องการสร้างภาพยนตร์แนวตลกที่มีตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศเป็นตัวละครหลัก และต้องการให้ภาพยนตร์ออกมาตลกเท่านั้น ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์จาตุรงค์ พลบูรณ์ ต้องการให้ภาพยนตร์มีความแปลก แตกต่างจากภาพยนตร์ทั่วไป จึงนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาท เพราะว่าตัวละครชายรักชายเป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพแปลก น่าสนใจ ไม่เหมือนใคร ซึ่งตรงกับสิ่งที่ตนเองต้องการ ส่วนผู้กำกับภาพยนตร์ฤกษ์ชัย พวงเพ็ชร์มีความคิดเห็นว่าการที่นำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทเป็นตัวละครเสริมเพราะความตลกเป็นเหตุผลเดียว ไม่มีความประสงค์อย่างอื่นอย่างใดนอกเหนือจากเพื่อมุ่งหวังให้มาสร้างสีสันและความตลกให้กับเนื้อเรื่อง ส่วนด้านความเหมาะสมของบุคลิกภาพตัวละครกับกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย พจน์ อานนท์ได้กล่าวว่าไม่ต้องการให้คิดมากเพราะบุคลิกภาพที่ปรากฏเพื่อความบันเทิงเท่านั้น เป็นแค่บทบาทในภาพยนตร์

ส่วนจาตุรงค์กล่าวว่าตัวละครชายรักชายที่สร้างขึ้นนั้น เกิดจากการพบเห็นกลุ่มชายรักชายในสังคมไทย ตัวละครที่สร้างขึ้นจึงตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ไม่ได้มีการบิดเบือน และไม่เห็นว่าภาพมีความรุนแรง เพราะเนื่องจากชายรักชายในสังคมไทยมีหลากหลายบุคลิกภาพ จะให้สร้างตัวละครโดยครอบคลุมบุคลิกภาพทั้งหมดย่อมเป็นไปไม่ได้ หรือกลุ่มชายรักชายจะปฏิเสธว่าไม่ใช่บุคลิกภาพของตนเอง นอกจากนี้ บุคลิกภาพของตัวละครที่มีลักษณะจัดจ้านนั้นก็เพื่อผลของความบันเทิงและความสนุกสนานอย่างเดียว ไม่อยากให้คิดมาก ส่วนฤกษ์ชัยเองก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน คือ บุคลิกภาพตัวละครชายรักชายที่ปรากฏไม่อยากจะมองเป็นจริงเป็นจัง เพราะภาพยนตร์ก็คือภาพยนตร์ ชีวิตจริงก็คือชีวิตจริง อยากให้มองแยกส่วนกันให้ออก

2. การสื่อความหมาย พจน์ อานนท์มีความเห็นว่าไม่ได้ต้องการสื่อความหมายใด ๆ ออกมาแค่ต้องการสร้างภาพยนตร์แนวตลกขึ้นมา โดยมีตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศเป็นตัวละครหลักเท่านั้นเอง ส่วนจาตุรงค์ได้กล่าวว่าสิ่งที่นำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทในเรื่อง ไม่ได้ต้องการสื่อความหมายหรือสะท้อนนัยยะบางอย่างไปยังกลุ่มชายรักชายใด ๆ ทั้งสิ้น รวมถึงไม่ต้องการสื่อสารอะไรกับคนในสังคมไทยอีกด้วย โดยเฉพาะในประเด็นที่มีการที่นำตัวละครชายรักชายเข้ามาเป็นตัวตลก ก็ไม่ได้มองว่าพวกเขาเป็นตัวตลกในสังคม แต่มองว่ากลุ่มชายรักชายเป็นบุคคลที่สนุกสนาน มีอารมณ์ขัน สามารถสร้างเสียงหัวเราะให้กับคนอื่น ๆ ได้ จึงนำตัวละครชายรักชายเข้ามาในภาพยนตร์เพื่อให้มาสร้างเสียงหัวเราะให้กับผู้ชมแค่นั้นเอง ส่วนฤกษ์ชัยเองมีความเห็นคล้ายกับพจน์ อานนท์ที่ว่าไม่ได้ต้องการสื่อความหมายใด ๆ ออกมาแค่ นำตัวละครกะเทยแปลงเพศเข้ามาเพื่อสร้างสีสัน ไม่ได้คิดอะไรมาก นอกจากนี้ จาตุรงค์ยังได้แสดงความคิดเห็นอีกว่าการที่ไม่จัดภาพยนตร์ของตนว่าเป็นภาพยนตร์เฉพาะกลุ่มก็เพราะเห็นว่า ถ้าลองเข้าไปชมก็จะรู้ว่ามันไม่ใช่และก็ไม่คิดที่จะสร้างภาพยนตร์แนวนี้ด้วย เนื่องจากภาพยนตร์จัดเป็นธุรกิจประเภทหนึ่งและผู้สร้างภาพยนตร์ลงทุนสร้างภาพยนตร์เรื่องหนึ่ง ย่อมไม่ต้องการให้ภาพยนตร์เรื่องนั้นขาดทุน ดังนั้น เมื่อสร้างภาพยนตร์เฉพาะออกมา ผู้ชมทั่วไปก็จะไม่ดู ภาพยนตร์ก็จะขาดทุน ซึ่งโดยส่วนตัวไม่ได้รังเกียจกลุ่มชายรักชาย แต่หากสร้างภาพยนตร์เฉพาะกลุ่มในแง่มุขวิถีชีวิต ผู้ชมก็ไม่ดูเพราะดูแล้วรู้สึกเครียด คนไทยชอบดูภาพยนตร์เพื่อคลายความเครียด จึงต้องสร้างให้ภาพยนตร์และตัวละครชายรักชาย โดยใส่ความตลกเข้าไปให้กลายเป็นภาพยนตร์ทั่วไปที่สามารถดูได้ทุกเพศทุกวัย ภาพยนตร์ต้องคำนึงถึงกำไรเป็นหลักและไม่สามารถเอาใจคนทุกกลุ่มในสังคมได้

3. กระแสการวิจารณ์ และแนวโน้มภาพยนตร์

ด้านกระแสการวิจารณ์ตามเว็บไซต์ถึงความรุนแรงของตัวละครชายรักชายที่ตัวละครเหล่านี้พูดจาหยาบเกินไถ่นั้น ทางจาตุรงค์มองว่าหากได้ดูภาพยนตร์ทั้งเรื่องจะพบว่าไม่ได้

มีความรุนแรงมากมาย เพราะมีเพียงไม่กี่ฉากเท่านั้นที่มีการใช้คำหยาบ หรือคำพ้อ และก็คงปฏิเสธไม่ได้ว่ากลุ่มชายรักชาย โดยเฉพาะกะเทยและกะเทยแปลงเพศไม่ได้พูดคำหยาบในชีวิตประจำวัน ส่วนพจน์ อานนท์มองว่ากระแสการวิจารณ์เกิดจากคนเพียงกลุ่มเดียว โดยส่วนตัวไม่ได้สนใจอะไร และอยากให้เข้าใจถึงการเป็นผู้กำกับภาพยนตร์บ้างว่า การสร้างภาพยนตร์ขึ้นมาสักเรื่องต้องดูปัจจัยหลายอย่างควบคู่กันไป จะให้คำนึงถึงกลุ่มชายรักชายเพียงกลุ่มเดียวและไม่สนใจใครหรือขาดทุนนั้นย่อมเป็นไปได้ ส่วนฤกษ์ชัยเองได้มองกระแสการวิจารณ์ว่าไม่อยากจะคิดมาก ชมภาพยนตร์เพื่อความสนุกสนานก็พอ

ส่วนความคิดเห็นที่ว่าปี พ.ศ. 2550 เป็นปีที่มีภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายมากที่สุดนั้น พจน์ อานนท์ กล่าวว่าคงเป็นเพราะว่าในช่วงนี้ผู้ชมกำลังให้ความนิยมภาพยนตร์แนวตลก ผู้กำกับภาพยนตร์จึงมีการนำตัวละครชายรักชายเข้ามามีบทบาทกันมากหลายเรื่อง เพราะคนกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่สร้างเสียงหัวเราะได้เป็นอย่างดี ส่วนจาตุรงค์มองว่าตอนนี้ภาพยนตร์แนวตลกกำลังเป็นที่ต้องการของตลาด จึงมีการแข่งขันในภาพยนตร์แนวนี้น่ามากขึ้น ดังนั้น ผู้กำกับภาพยนตร์จึงต้องสร้างให้ภาพยนตร์ของตนเองมีความตลกมากกว่าเรื่องอื่น ๆ เพื่อการแข่งขัน ดังนั้น จึงได้บทสรุปที่ตัวละครชายรักชาย จึงส่งผลให้ตัวละครชายรักชายมีมากในภาพยนตร์ในปีนี้ ส่วนฤกษ์ชัยก็มีความเห็นคล้ายคลึงกัน คือ ภาพยนตร์ในปีนี้เป็นภาพยนตร์แนวตลกเป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น ยิ่งภาพยนตร์แนวตลกเพิ่มมากขึ้นตัวละครชายรักชายก็มีปริมาณมากขึ้นตามไปด้วย เพราะตัวละครชายรักชายกลายเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับภาพยนตร์แนวตลกไปแล้ว

ส่วนกระแสเมโทรเซ็กชวล (Metro Sexual) ผู้กำกับภาพยนตร์จาตุรงค์เห็นว่าก็คงจะมีผลบ้างเพราะช่วงที่เกิดกระแสนี้ขึ้นคนก็จะหันมาสนใจคนกลุ่มนี้มากขึ้น ตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคต่าง ๆ ก็พากันรองรับกลุ่มชายรักชาย ภาพยนตร์เองก็เป็นตลาดหนึ่งที่รองรับคนกลุ่มนี้เช่นกัน ส่วนพจน์ อานนท์เห็นว่ากระแสเมโทรเซ็กชวลก็น่าจะมีส่วนอยู่บ้าง แต่อย่าลืมว่าตัวละครชายรักชาย โดยเฉพาะกะเทยและกะเทยแปลงเพศนั้นก็มานานแล้วเช่นกันในภาพยนตร์ และความคิดเห็นของฤกษ์ชัยที่ว่า กระแสเมโทรเซ็กชวลก็คงจะมีส่วนในแง่ของปริมาณตัวละครและภาพยนตร์ที่เพิ่มขึ้นเช่นกัน

สำหรับแนวโน้มของภาพยนตร์ชายรักชายในอนาคต พจน์ อานนท์มองว่าหากผู้ชมยังนิยมภาพยนตร์ตลกก็คงจะมีตัวละครกะเทยหรือกะเทยแปลงอยู่ในเรื่อง แต่คงไม่สามารถบอกแนวโน้มได้เพราะภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2551 ก็มีภาพยนตร์ที่มีตัวละครชายรักชายอยู่ไม่กี่เรื่อง หากจะให้เรียกคงจะไม่เรียกว่าแนวโน้มแต่เป็นกระแสในช่วงระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น ส่วนจาตุรงค์เห็นว่าช่วงนี้กลุ่มชายรักชายในสังคมไทยกำลังเป็นที่สนใจ ภาพยนตร์จึงมีการนำตัวละครชายรัก

ชายเข้ามามีบทบาทแต่ก็เป็นแค่กระแสวิกขั้วหนึ่งเท่านั้น ส่วนฤกษ์ชัยมองว่าเมื่อใดที่ภาพยนตร์ตลกยังคงมีอยู่ตัวละครชายรักชายก็น่าจะเป็นตัวเลือกหนึ่งของผู้สร้างภาพยนตร์เช่นกัน

ความคิดเห็นของกลุ่มชายรักชาย

ในการสัมภาษณ์กลุ่มชายรักชาย (ซึ่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยนาม) ผู้วิจัยได้แบ่งกลุ่มชายรักชายออกเป็น 3 ประเภทคือ เกย์ 5 คน กะเทย 5 คน และกะเทยแปลงเพศ 5 คน เป็นจำนวนทั้งหมด 15 คน นอกจากนี้ ผู้วิจัยค้นพบว่าชายรักชายในแต่ละประเภทจะแสดงความคิดเห็นภาพยนตร์ที่นำเสนอภาพที่ตรงกับเพศที่ตนถือครองอยู่ได้มากกว่า คือ เกย์จะแสดงความคิดเห็นถึงภาพยนตร์ที่มีตัวละครเกย์ได้มากกว่าภาพยนตร์ที่มีตัวละครกะเทยหรือกะเทยแปลงเพศ กะเทยจะแสดงความคิดเห็นถึงภาพยนตร์ที่มีตัวละครกะเทยได้มากกว่าภาพยนตร์ที่มีตัวละครเกย์หรือกะเทยแปลงเพศ และกะเทยแปลงเพศจะแสดงความคิดเห็นถึงภาพยนตร์ที่มีตัวละครกะเทยแปลงเพศ ได้มากกว่าภาพยนตร์ที่มีตัวละครกะเทยหรือเกย์ ทั้งนี้ เกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์จะต้องเป็นชายรักชายที่ดูภาพยนตร์ไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง ซึ่งเมื่อทำการสัมภาษณ์แล้วได้ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็นประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

เกย์

1. ภาพและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชาย กลุ่มชายรักชายที่เป็นเกย์เห็นว่าภาพและบุคลิกภาพที่ปรากฏในภาพยนตร์นั้นมีลักษณะที่เหมือนกับภาพจริงของเกย์ คือ มีท่าทางเป็นผู้ชาย ส่วนลักษณะนิสัยของกลุ่มเกย์มีความคิดเห็นตรงกันคือ มีนิสัยและอารมณ์ที่แตกต่างหลากหลาย เช่น ร่าเริง เจ็บขริ้ม เก็บกด พุดน้อย เป็นต้น ส่วนพฤติกรรมทางเพศของตัวละครกลุ่มเกย์เห็นว่ามีความใกล้เคียงกับกลุ่มเกย์ในสังคมไทย ที่มีเกย์บางคนมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย บางคนมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งกับผู้หญิงและผู้ชาย (Bisexual) ตัวละครชายรักชายจึงมีการนำเสนอที่มีความหลากหลาย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่ากลุ่มเกย์มีความเห็นว่าตัวละครเกย์ในภาพยนตร์ไทย ทั้งในด้านภาพและบุคลิกภาพตรงกับภาพจริงของกลุ่มเกย์มากที่สุด และจัดว่าภาพยนตร์มีการนำเสนอภาพลักษณ์ของตัวละครเกย์ด้านดีมากกว่าด้านลบ และเป็นภาพที่ส่งผลดีที่เดียวต่อกลุ่มเกย์ในสังคมไทย

2. การสื่อความหมาย กลุ่มเกย์มีความเห็นว่าในด้านการสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ เป็นการสื่อความหมายในแง่บวกของวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายในสังคมไทยจริงแต่เป็นการสะท้อนออกมาเพียงไม่กี่แง่มุมเท่านั้น และเป็นการสื่อความหมายในด้านลบมากกว่าด้านดี เช่น อุปสรรคในความรัก เป็นเอดส์ เป็นผู้แพร่เชื้อเอดส์ การไม่สมหวังในความรัก ไม่มีรักแท้ใน

หมู่เกย์ รวมถึงโศกนาฏกรรมความรักด้วย ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการนำเสนอภาพและบุคลิกภาพของตัวละครเกย์ในภาพยนตร์ตรงกับภาพจริงของกลุ่มเกย์มากที่สุด และเป็นการนำเสนอในด้านดี แต่ในการสื่อความหมายของตัวละครกลับมีความสวนทางกันตรงที่ตัวละครเกย์มีการสื่อความหมายทางด้านลบเป็นส่วนมาก

3. กระแสการต่อต้าน ความคาดหวัง และแนวโน้มภาพยนตร์

ด้านกระแสต่อต้านภาพยนตร์เกย์ กลุ่มเกย์มีความเห็นว่าอยากให้มีการสร้างภาพยนตร์เกย์ออกมาให้มากกว่านี้ และพวกเขาไม่แปลกใจเลยที่เกิดกระแสการต่อต้านภาพยนตร์เกย์ ซึ่งกลายเป็นเรื่องปกติไปแล้ว กลุ่มเกย์ไม่เห็นด้วยกับกระแสต่อต้านที่ออกมาเพราะสังคมไทยน่าจะยอมรับกลุ่มเกย์ได้แล้ว เนื่องจากกลุ่มเกย์ปรากฏตัวในสังคมไทยมานานทั้งยังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ สังคมไทยจึงควรมองข้ามความแตกต่างทางเพศและเปิดกว้างยอมรับกลุ่มเกย์เสียที่ส่วนการนำเสนอฉากจูบกันหรือมีเพศสัมพันธ์กันของชาย-ชายก็ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องแปลก เพราะภาพยนตร์ต้องการจะสื่อว่าคนรักกันย่อมต้องแสดงความรักซึ่งกันและกัน เพียงแต่เป็นผู้ชายกับผู้ชาย ในเมื่อยังมองว่าเป็นเรื่องปกติของการนำเสนอฉากจูบกันหรือมีเพศสัมพันธ์ของชาย-หญิงในภาพยนตร์ ดังนั้น ชายกับชายจึงไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ กลุ่มเกย์ยังเห็นว่าการฉายภาพยนตร์เกย์ในโรงภาพยนตร์ทั่วไปหรือโรงภาพยนตร์เล็กก็ได้ ไม่เห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะถ้าหากสังคมไทยยังเห็นว่าการนำเสนอเรื่องราวของเกย์เป็นเรื่องที่ไม่ควรเปิดเผยหรือโจ่งแจ้งเกินไป กลุ่มเกย์เองก็ยินดีที่จะให้ฉายในโรงภาพยนตร์เล็ก ๆ เช่น ลิโด้ หรือเฮ้าส์ เป็นต้น เพราะพวกเขาต้องการความเป็นส่วนตัวเช่นกัน ส่วนความคาดหวังและแนวโน้มที่มีต่อภาพยนตร์เกย์ในอนาคต คือ กลุ่มเกย์ไม่ได้คาดหวังถึงจำนวนของภาพยนตร์เกย์ที่เพิ่มมากขึ้น เพราะพวกเขาต้องการความเป็นส่วนตัวและภาพยนตร์เกย์ต่างประเทศก็มีเยอะแยะที่จะสามารถหาดูได้ ซึ่งถ้าหากประเทศไทยจะมีการสร้างภาพยนตร์เกย์ควรให้มีการนำเสนอภาพยนตร์ในลักษณะที่สร้างสรรค์มากกว่านี้ โดยมีนำเสนอทั้งด้านดีและด้านลบสลับกันไป และเห็นว่าภาพยนตร์เกย์ของไทยยังยึดติดอยู่กับเนื้อเรื่องรูปแบบเดิม ๆ เช่น โศกนาฏกรรมความรัก หรือไม่มีรักแท้ในหมู่เกย์ เป็นต้น

กะเทยและกะเทยแปลงเพศ

1. ภาพและบุคลิกภาพของตัวละครชายรักชาย ภาพตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศในภาพยนตร์นั้นส่วนมากตรงกับภาพจริงของกะเทยและกะเทยแปลงเพศ แต่ในด้านบุคลิกภาพกลุ่มชายรักชาย (กะเทย กะเทยแปลงเพศ) ก็ไม่ได้ปฏิเสธว่าท่าทางที่ดูดี กิริยาร่าเริง เดินบิดไปนั้นไม่ใช่บุคลิกภาพของตน แต่บอกว่าเป็นเพียงบางส่วน ไม่ใช่ทั้งหมด ซึ่งยังมีกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศที่เรียบร้อยและสุภาพก็มี นอกจากนี้ กลุ่มของกะเทยก็มีบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน บางคนเป็นกะเทยแต่งหญิง บางคนไม่แต่งหญิงแต่ก็เป็นกะเทยได้ ด้านน้ำเสียงและคำพูด

การพูดคำหยาบของตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศในภาพยนตร์นั้นตัวละครกะเทยพูดหยาบคายมาก ซึ่งในสังคมกะเทยและกะเทยแปลงเพศก็มีลักษณะการพูดจาที่ตรงกับตัวละครในภาพยนตร์เช่นกัน แต่ที่ไม่ตรงก็มีเช่นกัน เช่น บางคนก็ไม่พูดคำหยาบก็มี บางคนพูดจาไพเราะและสุภาพก็มี ดังนั้น ภาพยนตร์จึงควรนำเสนอในหลายรูปแบบ ไม่ควรจัดว่ากะเทยและกะเทยแปลงเพศจะต้องพูดคำหยาบคายทุกคน ซึ่งภาพยนตร์เลือกที่จะนำเสนอในบุคลิกภาพที่เห็นว่าแปลกโดดเด่นเข้ามาใส่ในภาพยนตร์ ซึ่งบุคลิกภาพที่แปลกและโดดเด่นนี้เป็นบุคลิกภาพด้านลบ และจัดเป็นกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศส่วนน้อยในสังคม หากแต่บุคลิกภาพที่ไม่โดดเด่นสะดุดตา ภาพยนตร์กลับเลือกที่จะนำเสนอน้อยกว่า ส่งผลให้คนในสังคมไทยคิดว่าบุคลิกภาพเช่นนี้คือแบบแผนบุคลิกภาพของกลุ่มชายรักชาย จึงทำให้เกิดการเหมารวม

ลักษณะนิสัยและอารมณ์ กลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศในสังคมไทยเห็นว่า ภาพยนตร์มีการนำเสนอตัวละครแต่เพียงลักษณะด้านลบ คือ กะเทยและกะเทยแปลงเพศจะต้องนิสัยที่ไม่ดี อิจฉา ขี้หึง อารมณ์แปรปรวน อารมณ์รุนแรง ซึ่งน้อยนักที่จะเห็นตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศในภาพยนตร์ที่มีลักษณะนิสัยที่ดี เช่น รักเพื่อนฝูง เป็นต้น

พฤติกรรมและรสนิยมทางเพศ กลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศในสังคมไทยเห็นว่า ภาพยนตร์มักนำเสนอว่าพวกตนเป็นกลุ่มที่ล่าสอนทางเพศ ชอบลวนลามผู้ชาย ซึ่งกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศก็ยอมรับว่าพวกเขาก็มีพฤติกรรมเช่นนี้จริงแต่ไม่ก็ไม่ใช่ทั้งหมด เพราะกะเทยหรือกะเทยแปลงเพศที่ไม่ล่าสอนทางเพศก็มี บางคนอยู่กับผู้ชายคนเดียวก็มี รักเดียวใจเดียวก็มี การที่ภาพยนตร์นำเสนอในลักษณะเช่นนี้แสดงให้เห็นว่ายังยึดติดอยู่กับภาพของกะเทยและกะเทยแปลงในอดีตอยู่มากที่เป็นผู้หญิงกลางคืน หรือขายบริการทางเพศ เป็นต้น

ปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย กลุ่มชายรักชายรู้สึกไม่พอใจที่เห็นว่าตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศมักเป็นผู้ถูกระทำหรือถูกกำหนดบทบาทให้เป็นตัวตลกในภาพยนตร์ หรือไม่ก็แสดงความไม่ชอบ รังเกียจ หรือดูถูกกะเทยและกะเทยแปลงเพศ ซึ่งกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศในสังคมไทยเห็นว่า การนำเสนอของภาพยนตร์ยังมีอคติทางเพศอยู่มาก ที่มองว่ากลุ่มคนที่แตกต่างไปจากเพศของตนคือความผิดปกติ ซึ่งในปัจจุบันกลุ่มคนที่รังเกียจกะเทยหรือกะเทยแปลงเพศนั้นถือว่าน้อยมากเมื่อเทียบกับสังคมไทยในอดีต ฉะนั้น ภาพยนตร์จึงไม่ควรสร้างการแบ่งแยกทางเพศให้เกิดขึ้นในสังคมไทยเฉกเช่นในอดีต

2. การสื่อความหมาย ในด้านภาพและบุคลิกภาพของตัวละครในภาพยนตร์ ซึ่งกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศเห็นว่า ไม่ว่าจะเป็น บุคลิกท่าทาง การแต่งกาย น้ำเสียงหรือคำพูด นิสัย และอารมณ์ ปฏิกิริยาที่มีต่อชายรักชาย และพฤติกรรมทางเพศนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นการสื่อความหมายในด้านลบเป็นส่วนใหญ่ เช่น ท่าทางที่ต้งตึง กรีดกรีด การแต่งกายที่จัดจ้าน ฉูดฉาด การพูดจา

หยาบคาย ลักษณะนิสัยที่ไม่ดี เป็นผู้ที่อารมณ์แปรปรวน เห็นตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศเป็นตัวตลก แสดงท่าทางดูถูก รังเกียจ เป็นผู้ล่าสอนทางเพศ และมีความต้องการทางเพศสูง เป็นต้น ซึ่งน้อยนักที่ภาพยนตร์จะมีการสื่อความหมายของตัวละครออกมาในด้านดีให้เห็น เช่น รักเพื่อนฝูง เรียบร้อย เป็นต้น ซึ่งการนำเสนอและการสื่อความหมายในลักษณะเช่นนี้ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศในสังคมไทยที่ถูกเหมารวมว่า พวกเขามีพฤติกรรมเช่นนั้นทั้งหมด ทั้งที่ในความเป็นจริงแล้วกลุ่มคนที่มีภาพดังที่ภาพยนตร์สื่อความหมายออกมาเป็นเพียงคนกลุ่มน้อยเท่านั้น แต่ภาพยนตร์กลับนำบุคลิกภาพที่ไม่ดีมาขยายและตีความครอบคลุมกลุ่มกะเทยและกะเทยแปลงเพศทั้งหมดในสังคมไทย นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายเห็นว่าภาพยนตร์ไทยส่วนใหญ่ จะนำตัวละครกะเทยหรือกะเทยแปลงเพศเข้ามาเป็นตัวละครเสริมเท่านั้น ดังนั้น ในการสื่อความหมายที่เกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มชายรักชายจึงไม่ค่อยมี และอยากให้มากกว่านี้ด้วย ส่วนในการสื่อความหมายด้านอื่น ๆ ก็คงจะเป็นเรื่องของ การนำตัวละครกะเทยและกะเทยแปลงเพศเข้ามาเป็นตัวตลก กลุ่มชายรักชายรู้สึกไม่เห็นด้วยและไม่พอใจที่นำพวกเขามาเป็นตัวตลกบ้าง ให้แต่งเป็นตัวประหลาดบ้าง หรือไม่ก็เอามาล้อเลียนกันในลักษณะที่หยาบคายเกินไป ภาพยนตร์บางเรื่องก็แสดงพฤติกรรมที่ดูถูกดูหมิ่นกะเทยอย่างมาก กลุ่มชายรักชายเห็นว่าตนเองก็มีพื้นที่ในสังคมน้อยอยู่แล้ว และการที่ภาพลักษณ์ของตนเองที่ออกมาไม่ดีส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะการนำเสนอของภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ โดยกลุ่มชายรักชายไม่เห็นว่าจะมีวิธีการจัดการอย่างไรกับการนำเสนอในลักษณะเช่นนี้ นอกเหนือไปจากที่จะมองว่าเป็นแค่บทบาทในภาพยนตร์เท่านั้น นอกจากนี้ กลุ่มชายรักชายเห็นว่าการที่ภาพยนตร์ชายรักชายแท้จริงนั้นมีน้อย เพราะผู้ชมยังไม่ยอมรับภาพยนตร์ที่มีความแตกต่างหรือฉีกแนวออกไป ยังนิยมชมภาพยนตร์ที่เรียกว่า ภาพยนตร์มหาชน ดังเช่น ภาพยนตร์ตลกที่เป็นที่นิยมกันอยู่ ภาพยนตร์ชายรักชายก็ถือว่าเป็นภาพยนตร์อีกแนวหนึ่งที่สามารถให้ข้อคิดที่ดีกับผู้ชมได้ หากสามารถมองข้ามขีดจำกัดของคำว่าเพศไปได้ การสื่อความหมายของตัวละครและภาพยนตร์ กลุ่มชายรักชายสามารถรับรู้ถึงการสื่อความหมายของตัวละคร และภาพยนตร์ที่ผู้กำกับภาพยนตร์ได้นำเสนอออกมา และยังสนับสนุนที่จะให้ผู้กำกับภาพยนตร์ผลิตภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องราวของกลุ่มชายรักชาย โดยอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง แต่กลุ่มชายรักชายไม่แน่ใจว่าการสื่อความหมายของตัวละครชายรักชายและภาพยนตร์นั้น คนในสังคมไทยจะรับรู้และทำความเข้าใจได้หรือไม่

3. กระแสของภาพยนตร์

ส่วนในประเด็นใดที่กลุ่มชายรักชายต้องการให้ผู้กำกับภาพยนตร์นำเสนอออกมา คือ ต้องการตัวละครชายรักชายที่เป็นบุคคลธรรมดาที่สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้ ไม่มีอะไรที่โดดเด่น ส่วนภาพยนตร์อยากให้นำเสนอโดยจบแบบสมหวังและมีความสุขบ้าง กลุ่มชายรักชายยัง

คาดหวังให้ผู้กำกับภาพยนตร์นำเสนอตัวละครชายรักชายทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีสลับกันไป เพื่อให้สังคมไทยแยกแยะออกได้ว่ากลุ่มชายรักชายก็มีทั้งดีและไม่ดีไม่แตกต่างจากคนทั่วไป สำหรับ การที่ภาพยนตร์ในปี พ.ศ. 2550 มีตัวละครชายรักชายอยู่เป็นจำนวนมากก็เพราะเป็นแค่กระแสในช่วงเวลาหนึ่งเท่านั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับการยอมรับกลุ่มชายรักชายที่มากขึ้นแต่อย่างใด เพราะถ้าหากสังคมยอมรับกลุ่มชายรักชายมากขึ้น ก็คงจะมีภาพลักษณ์ของตัวละครชายรักชายที่ออกมาในด้านดีและเหมาะสมกว่านี้